

Iov

¹ A fost un om în țara Uț, al cărui nume era Iov; și acel om era desăvârșit și integru și unul care se teme de Dumnezeu și evita răul.

² Și i s-au născut șapte fii și trei fiice.

³ Averea lui de asemenea era șapte mii de oi și trei mii de cămile și cinci sute de perechi de boi și cinci sute de măgărițe și o gospodărie foarte mare, astfel încât acest om era cel mai mare dintre toți oamenii din est.

⁴ Și fiii lui mergeau și dădeau ospete în casele lor, fiecare la ziua lui; și trimiteau și chemau pe cele trei surori ale lor să mănânce și să bea cu ei.

⁵ Și se întâmpla, când zilele ospetelor treceau, că Iov trimitea și îi sfințea și se ridica devreme dimineața și aducea ofrande arse conform numărului lor, al tuturor, pentru că Iov spunea: Poate că fiii mei au păcătuit și au blestemat pe Dumnezeu în inimile lor. Astfel făcea Iov continuu.

⁶ Și a fost o zi când fiii lui Dumnezeu au venit să se prezinte înaintea DOMNULUI; și Satan a venit de asemenea printre ei.

⁷ Și DOMNUL i-a spus lui Satan: De unde vii? Atunci Satan a răspuns DOMNULUI și a zis: De la cutreierarea pământului și de la umblarea în sus și în jos pe acesta.

⁸ Și DOMNUL i-a spus lui Satan: Ai luat aminte la servitorul meu Iov, că nu este niciunul asemenea lui pe pământ, un om desăvârșit și integru, unul care se teme de Dumnezeu și evită răul?

⁹ Atunci Satan a răspuns DOMNULUI și a zis: Se teme Iov de Dumnezeu degeaba?

¹⁰ Nu l-ai îngrădit pe el și casa lui și tot ce are de jur împrejur? Tu ai binecuvântat lucrarea mâinilor sale și averea lui s-a înmulțit în țară.

¹¹ Dar întinde-ți mâna acum și atinge tot ce are el și te va blestema în față.

¹² Și DOMNUL i-a spus lui Satan: Iată, tot ce are el este în puterea ta; numai asupra lui să nu îți întinzi mâna. Astfel Satan a plecat din prezența DOMNULUI.

¹³ Și a fost o zi când fiii săi și fiicele sale mâncau și beau vin în casa fratelui lor mai mare.

¹⁴ Și a venit un mesager la Iov și a spus: Boii arau și măgărițele pășteau lângă ei;

¹⁵ Și sabeenii au căzut asupra lor și i-au luat; da, au ucis servitorii cu tăișul sabiei; și doar eu singur am scăpat ca să îți aduc vestea.

¹⁶ În timp ce el încă vorbea, a venit de asemenea un altul și a spus: Focul lui Dumnezeu a căzut din cer și a ars oile și servitorii și i-a mistuit; și doar eu singur am scăpat ca să îți aduc vestea.

¹⁷ În timp ce el încă vorbea, a venit de asemenea un altul și a spus: Caldeenii au făcut trei cete și au căzut asupra cămilelor și le-au dus, da, și au ucis servitorii cu tăișul sabiei; și doar eu singur am scăpat ca să îți aduc vestea.

¹⁸ În timp ce el încă vorbea, a venit de asemenea un altul și a spus: Fiii tăi și fiicele tale mâncau și beau vin în casa fratelui lor mai mare,

¹⁹ Și, iată, a venit un vânt mare dinspre pustie și a lovit cele patru colțuri ale casei și ea a căzut peste tineri și ei sunt morți; și doar eu singur am scăpat

ca să îți aduc vestea.

²⁰ Atunci Iov s-a ridicat și și-a rupt mantaua și și-a ras capul și a căzut la pământ și s-a închinat,

²¹ Și a spus: Gol am ieșit din pânțele mamei mele și gol mă voi întoarce acolo: DOMNUL a dat și DOMNUL a luat; binecuvântat fie numele DOMNULUI.

²² În toate acestea Iov nu a păcătuit, nici nu l-a acuzat pe Dumnezeu prosteste.

2

¹ Din nou a fost o zi când fiii lui Dumnezeu au venit să se prezinte înaintea DOMNULUI și Satan a venit de asemenea printre ei să se prezinte înaintea DOMNULUI.

² Și DOMNUL i-a spus lui Satan: De unde vii? Și Satan a răspuns DOMNULUI și a zis: De la cutreierarea pământului și de la umblarea în sus și în jos pe acesta.

³ Și DOMNUL i-a spus lui Satan: Ai luat aminte la servitorul meu Iov, că nu este niciunul asemenea lui pe pământ, un om desăvârșit și integru, unul care se teme de Dumnezeu și evită răul? Și totuși el își ține strâns integritatea, cu toate că mă stârnești împotriva lui, să îl nimicesc fără motiv.

⁴ Și Satan a răspuns DOMNULUI și a zis: Piele pentru piele, da, tot ce are un om, va da pentru viața lui.

⁵ Dar întinde-ți mâna acum și atinge-i osul și carnea și te va blestema în față.

⁶ Și DOMNUL i-a spus lui Satan: Iată, el este în mâna ta, numai cruță-i viața.

⁷ Astfel a plecat Satan din prezența DOMNULUI și a lovit pe Iov cu ulcere aspre de la talpa piciorului până în creștetul său.

⁸ Și el și-a luat un ciob ca să se scarpine cu el; și a șezut în cenușă.

⁹ Atunci soția lui i-a spus: Încă îți păstrezi integritatea? Blestemă pe Dumnezeu și mori.

¹⁰ Dar el i-a spus: Tu vorbești precum vorbește una dintre femeile proaste. Ce? Să primim binele din mâna lui Dumnezeu și să nu primim răul? În toată aceasta Iov nu a păcătuit cu buzele sale.

¹¹ Și când cei trei prieteni ai lui Iov au auzit despre tot acest rău ce a venit peste el, au venit fiecare de la locul lui; Elifaz temanitul și Bildad șuhitul și Țofar naamatitul; căci se înțeleseseră împreună să vină să jalească cu el și să îl mângâie.

¹² Și când și-au ridicat ochii de departe și nu l-au cunoscut și-au ridicat vocile și au plâns; și și-au rupt fiecare mantaua lui și au împrăștiat țărână spre cer, peste capetele lor.

¹³ Astfel au șezut cu el pe pământ șapte zile și șapte nopți și niciunul nu i-a vorbit un cuvânt, pentru că au văzut că mâhnirea lui era foarte mare.

3

¹ După aceasta, Iov și-a deschis gura și și-a blestemat ziua.

² Și Iov a vorbit și a spus:

³ Să piară ziua în care m-am născut și noaptea în care a fost spus: Un copil de parte bărbătească este conceput.

⁴ Să fie acea zi întuneric; Dumnezeu să nu îi dea atenție din înalt și să nu strălucească lumina peste ea.

⁵ Să o întineze întunericul și umbra morții; să locuiască un nor peste ea; să o înspăimânte întunecimea zilei.

⁶ Cât despre acea noapte, întunericul să o apuce; să nu fie alăturată zilelor anului, să nu vină la numărul lunilor.

⁷ Iată, acea noapte să fie solitară, nicio voce de bucurie să nu intre în ea.

⁸ Să o blesteme cei ce blestemă ziua, care sunt gata să își înalțe jelirea.

⁹ Stelele amurgului acesteia să fie întuneric; să caute lumină, dar să nu găsească; nici să nu vadă răsăritul zilei,

¹⁰ Pentru că nu a închis ușile pântecelui mamei mele, nici nu a ascuns întristare de la ochii mei.

¹¹ De ce nu am murit eu din pânțece? De ce nu mi-am dat eu duhul când am ieșit din pânțece?

¹² De ce m-au întâmpinat genunchii? Sau sânii ca să îi sug?

¹³ Căci acum aș zace și aș tăcea, aș dormi, atunci aș fi avut odihnă,

¹⁴ Cu împărați și sfătuitori ai pământului, care și-au zidit locuri pustii;

¹⁵ Sau cu prinți care au avut aur, care și-au umplut casele cu argint;

¹⁶ Sau ca o naștere ascunsă, nelatimp, nu aș mai fi fost; ca prunci care nu au văzut niciodată lumina.

¹⁷ Acolo cei stricați încetează a tulbura; și acolo cei oboșiți au odihnă.

18 Acolo prizonierii se odihnesc împreună; nu aud vocea opresorului.

19 Cei mici și cei mari sunt acolo; și servitorul este liber de stăpânul lui.

20 Pentru ce se dă lumină celui în nefericire și viață celui amărât în suflet,

21 Care tânjesc după moarte, dar ea nu vine; și sapă după ea mai mult decât după tezaure ascunse;

22 Care se bucură peste măsură și se veselesc când pot găsi mormântul?

23 De ce se dă lumină unui om a cărui cale este ascunsă și pe care Dumnezeu l-a îngrădit?

24 Căci suspinul meu vine înaintea să mănânc și răcnetele mele sunt turnate ca apele.

25 Pentru că lucrul de care m-am temut foarte mult a venit asupra mea și de ceea ce m-am temut m-a ajuns.

26 Nu am avut nici siguranță, nici odihnă, nici tăcere; totuși tulburarea a venit asupra mea.

4

1 Atunci Elifaz temanitul a răspuns și a zis:

2 Dacă încercăm să vorbim îndeaproape cu tine, vei fi mâhnit? Dar cine se poate opri de la a vorbi?

3 Iată, tu ai instruit pe mulți și ai întărit mâinile slabe.

4 Cuvintele tale au susținut pe cel ce cădea și ai întărit genunchii slabi.

5 Dar acum aceasta a venit peste tine și leșini; te atinge și ești tulburat.

6 Nu este aceasta teama ta, încrederea ta, speranța ta și integritatea căilor tale?

⁷ Amintește-ți, te rog, cine a pierit vreodată, fiind nevinovat? Sau unde au fost stârpiți cei drekți?

⁸ După cum am văzut, cei ce ară nelegiuire și seamăună stricăciune, seceră aceleăși lucruri.

⁹ Prin pufnirea lui Dumnezeu ei pier și prin suflarea nărilor sale sunt mistuiți.

¹⁰ Răcnetul leului și vocea leului feroce și dinții leilor tineri, sunt frânte.

¹¹ Leul bătrân pierie din lipsă de pradă și puii leoaicei tari sunt împrăștiați peste tot.

¹² Acum un lucru mi-a fost adus în ascuns și urechea mea a primit puțin din acesta.

¹³ În gândurile din viziunile nopții, când somn adânc cade peste oameni,

¹⁴ Teamă a venit asupra mea și cutremur, care a făcut toate oasele mele să tremure.

¹⁵ Atunci un duh a trecut înaintea feței mele; părul cării mele s-a zbârlit;

¹⁶ A stat pe loc, dar nu i-am putut distinge forma; o imagine a fost înaintea ochilor mei, era liniște și am auzit o voce, spunând:

¹⁷ Să fie omul muritor mai drept decât Dumnezeu? Să fie un om mai pur decât făcătorul său?

¹⁸ Iată, el nu și-a pus încrederea în servitorii săi; și pe îngerii săi i-a acuzat de nebunie.

¹⁹ Cu cât mai puțin în cei ce locuiesc în case de lut, a căror temelie este în țărână, care sunt zdrobite înaintea moliei?

²⁰ Ei sunt nimiciți de dimineața până seara, ei pier pentru totdeauna fără ca cineva să ia aminte.

²¹ Nu va dispărea măreția care este în ei? Ei mor, chiar fără înțelepciune.

5

¹ Cheamă acum, dacă este vreunul să îți răspundă; și la care dintre sfinți te vei întoarce?

² Căci furia omoară pe nebun și invidia ucide pe cel prost.

³ Am văzut pe cel nebun prinzând rădăcină, dar dintr-odată i-am blestemat locuința.

⁴ Copiii lui sunt departe de siguranță și sunt zdrobiți la poartă și nu este vreunul să îi elibereze.

⁵ Al cărui seceriș îl mănâncă cel flămând și îl ia chiar dintre spini, iar tâlharul le înghite averea.

⁶ Deși nenorocirea nu iese din țărână, nici necazul nu răsare din pământ;

⁷ Totuși omul se naște pentru necaz, precum scânteile zboară în sus.

⁸ Eu aș căuta spre Dumnezeu și i-aș încredința cauza mea lui Dumnezeu,

⁹ Care face lucruri mari și de nepătruns, lucruri minunate fără număr;

¹⁰ Care dă ploaie peste pământ și trimite ape peste câmpuri;

¹¹ Pentru a așeza în înalt pe cei umili; și cei ce jelesc să fie înălțați la siguranță.

¹² El zădărnicește planurile celor vicleni, astfel că mâinile lor nu își pot împlini planul.

¹³ El prinde pe înțelepți în vicleniile lor, și sfatul celor perversi este dat peste cap.

¹⁴ Ei se întâlnesc cu întunericul în timpul zilei și bâjbâie în miezul zilei precum în noapte.

¹⁵ Dar el salvează pe cel sărac de sabie, de gura lor și de mâna celui puternic.

¹⁶ Astfel cel sărac are speranță și nelegiuirea își oprește gura.

17 Iată, fericit este omul pe care Dumnezeu îl corectează, de aceea nu disprețui disciplinarea celui Atotputernic;

18 Căci el face să doară, și tot el leagă rănilor; el rănește și tot mâinile lui vindecă.

19 El te va elibera în șase necazuri; da, în șapte nu te va atinge niciun rău.

20 În foamete te va răscumpăra de la moarte, și în război de la puterea sabiei.

21 Vei fi ascuns de biciuirea limbii și nu te vei teme de nimicire când vine.

22 De nimicire și foamete vei râde; și nu te vei teme de fiarele pământului.

23 Pentru că vei fi în alianță cu pietrele câmpului și fiarele câmpului vor fi în pace cu tine.

24 Și vei cunoaște că al tău cort va fi în pace; și îți vei cerceta locuința și nu vei păcătui.

25 Vei cunoaște de asemenea că sămânța ta va fi mare și urmașii tăi ca iarba pământului.

26 Vei ajunge la mormântul tău la o vârstă deplină, precum un snop de grâu strâns la timpul lui.

27 Iată, aceasta, noi am cercetat-o, așa este; ascult-o și cunoaște-o pentru binele tău.

6

1 Dar Iov a răspuns și a zis:

2 De ar fi fost cântărită în întregime mâhnirea mea și nenorocirea mea pusă în balanță împreună!

3 Căci acum ar fi mai grea decât nisipul mării; de aceea cuvintele mele sunt înghițite.

4 Fiindcă săgețile celui Atotputernic sunt în mine, otrava lor îmi bea duhul, terorele lui Dumnezeu se așază în rând împotriva mea.

5 Rage măgarul sălbatic când are iarbă? Sau muștește boul peste nutrețul lui?

6 Se poate mânca fără sare ceea ce este fără gust? Sau este vreun gust în albușul unui ou?

7 Lucrurile pe care sufletul meu a refuzat să le atingă sunt ca hrana care mă întristează.

8 O, de aş avea cererea mea împlinită și de mi-ar da Dumnezeu lucrul pentru care tânjesc!

9 Chiar de i-ar plăcea lui Dumnezeu să mă nimicască, de și-ar dezlănțui mâna și m-ar stârpi!

10 Atunci totuși aş avea mângâiere; da, m-aș împietri în întristare, să nu cruțe, pentru că nu am ascuns cuvintele Celui Sfânt.

11 Ce este puterea mea ca eu să sper? Și ce este sfârșitul meu ca să îmi prelungesc viața?

12 Este puterea mea puterea pietrelor? Sau este carnea mea din aramă?

13 Nu este ajutorul meu în mine? Și este înțelepciunea cu totul alungată de la mine?

14 Celui ce este nenorocit, milă ar trebui arătată de prietenul său; dar el părăsește teama de cel Atotputernic.

15 Frații mei au lucrat înșelător ca un pârâu și ei trec precum curgerea pâraielor,

16 Care sunt negricioase din cauza gheții și în care zăpada este ascunsă;

17 În timp ce se încălzesc, ele dispar; când este arșiță ele sunt mistuite din locul lor.

18 Cărările drumului lor sunt abătute; merg spre nimic și pier.

19 Trupele din Tema s-au uitat, caravanele din Seba i-au așteptat.

20 Ei au fost încurcați deoarece au sperat; au venit acolo și au fost rușinați.

21 Pentru că acum sunteți nimic; vedeți doborârea mea și vă temeți.

22 Am spus eu: Aduceți-mi! Sau: Dați o răsplătă pentru mine din averea voastră?

23 Sau: Eliberați-mă din mâna dușmanului meu? Sau: Răscumpărați-mă din mâna celor puternici?

24 Învăță-mă și îmi voi ține limba; și fă-mă să înțeleg unde am greșit.

25 Cât de puternice sunt cuvintele drepte! Dar ce mustră certarea voastră?

26 Vă închipuiți că muștrați cuvintele și vorbirile unuia disperat, care sunt ca vântul?

27 Da, voi copleșiți pe cel fără tată și săpați o groapă pentru prietenul vostru.

28 De aceea acum mulțumiți-vă, priviți-mă, pentru că vă este evident dacă mint.

29 Întoarceți-vă, vă rog, să nu fie aceasta nelegiuire; da, întoarceți-vă din nou, dreptatea mea este în aceasta.

30 Este nelegiuire în limba mea? Nu poate gustul meu discerne lucruri perverse?

7

1 Nu este un timp rânduit omului pe pământ? Nu sunt de asemenea zilele lui ca zilele unui angajat?

2 Precum un servitor cu ardoare dorește umbra și cum un angajat așteaptă răsplata muncii sale,

3 Așa sunt eu făcut să moștenesc luni de deșertăciune; și nopți obositoare îmi sunt rânduite.

4 Când mă culc, eu spun: Când mă voi ridica și noaptea să fi trecut? Și sunt sătul de răsuciri până la răsăritul zilei.

5 Carnea mea este îmbrăcată cu viermi și bulgări de țărână; pielea mea este crăpată și a devenit dezgustătoare.

6 Zilele mele sunt mai iuți decât suveica țesătorului și sunt petrecute fără speranță.

7 Amintește-ți că viața mea este vânt, ochiul meu nu va mai vedea binele.

8 Ochiul celui ce m-a văzut nu mă va mai vedea, ochii tăi sunt peste mine și eu nu mai sunt.

9 Precum norul este mistuit și se împrăștie, tot așa cel ce coboară în mormânt nu va mai urca.

10 Nu se va mai întoarce la casa lui, nici locul lui nu îl va mai cunoaște.

11 De aceea nu îmi voi înfrâna gura; voi vorbi în chinul duhului meu, mă voi plânge în amărăciunea sufletului meu.

12 Sunt eu o mare sau o balenă, de ai pus o gardă peste mine?

13 Când spun: Patul meu mă va mângâia, culcușul meu îmi va ușura plângerea;

14 Atunci tu mă înspăimânți cu vise și mă îngrozești prin viziuni,

15 Astfel că sufletul meu alege strangulare și moarte mai degrabă decât viața mea.

16 Sunt scârbit de ea; nu voi trăi întotdeauna; lasă-mă în pace, căci zilele mele sunt deșertăciune.

17 Ce este omul să îl preamărești? Și să îți apleci inima peste el?

18 Și să îl cercetezi în fiecare dimineață și să îl încerci în fiecare clipă?

19 Cât timp nu te vei depărta de mine, nici nu mă vei lăsa în pace până ce îmi voi fi înghițit scuipatul?

20 Am păcătuit, ce să îți fac, păzitorule de oameni? De ce m-ai pus ca semn împotriva ta, astfel încât sunt o povară pentru mine însumi?

21 Și de ce nu îmi ierți fărădelegea și nu îmi iei nelegiuirea? Căci acum voi dormi în țărână; și mă vei căuta dimineața, dar nu voi mai fi.

8

1 A tunci Bildad șuhitul a răspuns și a zis:

2 Cât vei mai vorbi aceste lucruri? Și cât timp vor fi cuvintele gurii tale ca un vânt puternic?

3 Pervertește Dumnezeu judecata? Sau pervertește Atotputernicul dreptatea?

4 Dacă ai tăi copii au păcătuit împotriva lui și el i-a lepădat pentru fărădelegea lor;

5 Dacă ai căuta pe Dumnezeu din timp și ți-ai îndrepta cererea către cel Atotputernic,

6 Dacă ai fi fost pur și integru, cu adevărat el s-ar trezi acum pentru tine și ar face să prospere locuința dreptății tale.

7 Deși începutul tău a fost mic, totuși sfârșitul tău de pe urmă va crește mult.

8 Căci întreabă, te rog, despre generația trecută și pregătește-te pentru cercetarea despre părinții lor;

9 Pentru că noi suntem doar de ieri și nu știm nimic, fiindcă zilele noastre pe pământ sunt o umbră;

10 Nu te vor învăța ei și nu îți vor spune și nu vor rosti cuvinte din inima lor?

11 Poate crește papura fără mlaștină? Poate irisul crește fără apă?

12 Pe când este încă verde și netăiat, se ofilește înaintea oricărei alte ierburii.

13 Astfel sunt cărările tuturor celor ce uită pe Dumnezeu; și speranța fățarnicului va pieri,

14 A cărui speranță va fi retezată și a cărui încredere va fi pânză de păianjen.

15 Se va sprijini de casa lui, dar ea nu va sta în picioare; o va ține strâns, dar nu va dura.

16 El este verde înaintea soarelui și ramura lui se întinde în grădina sa.

17 Rădăcinile lui sunt înfășurate în jurul movilei și vede locul pietrelor.

18 Dacă îl nimicește din locul său, atunci acesta îl va nega, spunând: Nu te-am văzut.

19 Iată, aceasta este bucuria căii sale, și din pământ alții vor crește.

20 Iată, Dumnezeu nu va lepăda un om desăvârșit, nici nu îi va ajuta pe făcătorii de rău,

21 Până ce umple gura ta cu râset și buzele tale cu bucurie.

22 Cei ce te urăsc vor fi îmbrăcați cu rușine, și locuința celor stricați va ajunge de nimic.

9

1 Atunci Iov a răspuns și a zis:

2 Cu adevărat știu că așa este, dar cum ar fi un om drept cu Dumnezeu?

3 Dacă se va certa cu el, nu îi poate răspunde una dintr-o mie.

4 El este înțelept în inimă și puternic în tărie; cine a prosperat împietrindu-se împotriva lui?

5 Care mută munții și ei nu știu, care îi răstoarnă în mânia sa.

⁶ Care clatină pământul din locul lui și stâlpii săi se cutremură.

⁷ Care poruncește soarelui iar el nu răsare; și sigilează stelele.

⁸ Care singur întinde cerurile și calcă pe valurile mării.

⁹ Care face Ursa, Orionul și Pleiadele și încăperile sudului.

¹⁰ Care face lucruri mari, peste putință a fi socotite, da, și minuni fără număr.

¹¹ Iată, el merge pe lângă mine și eu nu îl văd; trece de asemenea pe lângă mine, dar nu îl percep.

¹² Iată, el ia, cine îl poate împiedica? Cine îi va spune: Ce faci?

¹³ Dacă Dumnezeu nu își va retrage mânia, ajutoarele mândre se încovoie sub el.

¹⁴ Cu cât mai puțin să îi răspund și să îmi aleg cuvintele să mă judec cu el?

¹⁵ Căruia, deși am fost drept, totuși nu i-aș răspunde, ci aș face cerere către judecătorul meu.

¹⁶ Dacă l-aș fi chemat, iar el mi-ar fi răspuns, totuși nu aș crede că a dat ascultare vocii mele.

¹⁷ Căci mă frânge cu o furtună și îmi înmulțește rănilile fără motiv.

¹⁸ Nu îmi va permite să îmi trag suflarea, ci mă umple cu amărăciune.

¹⁹ Dacă vorbesc despre putere, iată, el este puternic; și despre judecată, cine îmi va rânduî un timp să pledez?

²⁰ Dacă mă declar drept, propria mea gură mă va condamna; dacă spun: Sunt desăvârșit, aceasta mă va dovedi de asemenea pervers.

²¹ Chiar dacă eu aș fi desăvârșit, totuși nu mi-aș

cunoaște sufletul, mi-aș disprețui viața.

²² Acesta este un lucru, de aceea l-am spus: El nimicește pe cel desăvârșit și pe cel stricat.

²³ Dacă biciul ucide dintr-odată, el va râde la încercarea celui nevinovat.

²⁴ Pământul este dat în mâna celor stricați; el acoperă fețele judecătorilor acestuia; dacă nu, unde și cine este el?

²⁵ Acum zilele mele sunt mai iuți decât un alergător; ele zboară și nu văd nimic bun.

²⁶ Au trecut precum corăbiile iuți, precum acvila care se grăbește la pradă.

²⁷ Dacă spun: Voi uita plângerea mea, îmi voi părăsi întristarea și mă voi mângâia;

²⁸ Mi-e teamă de toate întristările mele, știu că nu mă vei considera nevinovat.

²⁹ Dacă sunt stricat, de ce muncesc în zadar?

³⁰ Dacă mă spăl cu apă din zăpadă și îmi curăț mâinile ca niciodată,

³¹ Totuși mă vei scufunda în șanț și propriile mele haine mă vor detesta.

³² Pentru că nu este om cum sunt eu, ca să îmi răspund și să venim împreună la judecată.

³³ Între noi nu este arbitru, să își pună mâna peste amândoi.

³⁴ Să își ia toiagul de la mine și să nu mă îngrozească spaima lui;

³⁵ Atunci aș vorbi și nu m-aș teme de el; dar nu este așa cu mine.

10

¹ Sufletul mi s-a obosit de viață; îmi voi lăsa plângerea asupra mea; voi vorbi în amărăciunea sufletului meu.

² Îi voi spune lui Dumnezeu: Nu mă condamna; arată-mi pentru ce te certî cu mine.

³ Este bine ca tu să oprimi, să disprețuiești lucrarea mâinilor tale și să strălucești peste sfatul celor stricați?

⁴ Ai tu ochi de carne? Sau vezi tu cum vede omul?

⁵ Sunt zilele tale precum zilele omului? Sunt anii tăi precum zilele omului,

⁶ Să cauți nelegiuirea mea și să cercetezi păcatul meu?

⁷ Tu știi că nu sunt stricat; și nu este nimeni care să scape din mâna ta.

⁸ Mâinile tale m-au făcut și m-au modelat de jur împrejur; totuși mă nimicești.

⁹ Amintește-ți, te implor, că m-ai făcut precum lutul; și mă vei aduce înapoi în țărână?

¹⁰ Nu m-ai turnat precum laptele și nu m-ai închegat ca brânza?

¹¹ M-ai îmbrăcat cu piele și carne și m-ai îngrădit cu oase și tendoane.

¹² Mi-ai dat viață și favoare și cercetarea ta mi-a păstrat duhul.

¹³ Și aceste lucruri le-ai ascuns în inima ta, știi că aceasta este în tine.

¹⁴ Dacă păcătuiesc, atunci mă însemnezi și nu mă vei achita de nelegiuirea mea.

¹⁵ Dacă sunt stricat, vai mie; și dacă sunt drept, totuși nu îmi voi înălța capul. Sunt plin de confuzie; de aceea privește nenorocirea mea,

¹⁶ Pentru că ea se mărește. Mă vânezi ca un leu feroce; și din nou te arăți minunat asupra mea.

¹⁷ Îți înnoiești martorii împotriva mea și îți mărești

indignarea asupra mea; schimbări și război sunt împotriva mea.

¹⁸ Pentru ce m-ai scos din pântece? O, de mi-aș fi dat duhul și niciun ochi să nu mă fi văzut!

¹⁹ Trebuia să fiu ca și cum nu aș fi fost; trebuia să fiu purtat din pântece la mormânt.

²⁰ Nu sunt zilele mele puține? Încetează și lasă-mă în pace ca să am puțină mângâiere.

²¹ Înainte să merg acolo de unde nu mă voi întoarce, în țara întunericului și umbra morții;

²² O țară a întunericului, ca însăși întunericul; și a umbrei morții, fără nicio ordine, și unde lumina este ca întunericul.

11

¹ Atunci a răspuns Țofar naamatitul și a zis:

² Nu ar trebui să se răspundă mulțimii de cuvinte? Și ar trebui să fie declarat drept un om plin de vorbire?

³ Ar trebui minciunile tale să facă pe oameni să tacă? Și când tu batjocorești, nu te va face niciun om de rușine?

⁴ Pentru că ai spus: Doctrina mea este pură și eu sunt curat în ochii tăi.

⁵ Dar de ar vorbi Dumnezeu și și-ar deschide buzele împotriva ta;

⁶ Și de ți-ar arăta tainele înțelepciunii, că ele sunt dublul a ceea ce este! Să știi de aceea că Dumnezeu îți cere mai puțin decât merită nelegiuirea ta.

⁷ Poți tu prin cercetare să găsești pe Dumnezeu? Poți afla până la desăvârșire pe cel Atotputernic?

⁸ Este la fel de înaltă ca cerul; ce poți tu face? Mai adâncă decât iadul; ce poți tu cunoaște?

⁹ Măsura ei este mai lungă decât pământul și mai largă decât marea.

¹⁰ Dacă el retează și închide, sau adună, atunci cine îl poate împiedica?

¹¹ Pentru că el cunoaște oamenii deșerti și vede stricăciunea; nu va lua el aminte la ea?

¹² Căci omul deșert ar fi înțelept, deși omul se naște ca mânzul unei măgărițe sălbatice.

¹³ Dacă îți pregătești inima și îți întinzi mâinile spre el,

¹⁴ Dacă este nelegiuire în mâna ta, pune-o de parte și să nu locuiască stricăciunea în corturile tale.

¹⁵ Fiindcă atunci îți vei ridica fața fără pată; da, vei fi neclintit și nu te vei teme;

¹⁶ Deoarece îți vei uita nefericirea și ți-o vei aminti ca ape care trec;

¹⁷ Și vârsta ta va fi mai senină ca miezul zilei; vei străluci, vei fi ca dimineața.

¹⁸ Și vei fi în siguranță, pentru că este speranță; da, vei săpa împrejurul tău și te vei odihni în siguranță.

¹⁹ De asemenea te vei culca și nimeni nu te va înspăimânta; da, mulți te vor implora.

²⁰ Dar ochii celor stricați se vor sfârși și nu vor scăpa și speranța lor va fi darea duhului.

12

¹ Și Iov a răspuns și a zis:

² Fără îndoială că voi sunteți poporul și înțelepciunea va muri odată cu voi.

³ Dar eu am înțelegere la fel ca voi; nu vă sunt inferior; da, cine nu știe lucruri ca acestea?

⁴ Sunt ca unul batjocorit de aproapele său, care cheamă pe Dumnezeu și el îi răspunde, cel drept și integru este de răs în batjocură.

⁵ Cel ce este gata să alunece cu picioarele sale este ca o lampă disprețuită în gândul celui ce este în tihnă.

⁶ Corturile jefuitorilor prosperă și cei ce provoacă pe Dumnezeu sunt în siguranță, în a căror mână Dumnezeu aduce din abundență.

⁷ Dar întreabă acum fiarele și ele te vor învăța; și păsările cerului și ele îți vor spune;

⁸ Sau vorbește pământului și el te va învăța, și peștii mării îți vor istorisi.

⁹ Cine nu știe în toate acestea că mâna DOMNULUI a lucrat aceasta?

¹⁰ În a cărui mână este sufletul fiecărei viețuitoare și suflarea întregii omeniri.

¹¹ Nu încearcă urechea cuvintele? Și nu gustă gura mâncarea sa?

¹² Înțelepciune este la cei foarte bătrâni; și înțelegere în lungimea zilelor.

¹³ La el este înțelepciune și tărie, el are sfat și înțelegere.

¹⁴ Iată, el dă rămă și nu poate fi construit din nou; el închide un om și nu poate fi deschidere.

¹⁵ Iată, el reține apele și ele seacă; de asemenea le trimite și ele răstoarnă pământul.

¹⁶ La el este tărie și înțelepciune; cel înșelat și înșelătorul sunt ai lui.

¹⁷ El duce pe sfătuitori ca pradă și face pe judecători nebuni.

¹⁸ El dezleagă legătura împăraților și încinge

coapsele lor cu un brâu.

¹⁹ El duce pe prinți ca pradă și răstoarnă pe cel puternic.

²⁰ El îndepărtează vorbirea celor de încredere și ia înțelegerea celor bătrâni.

²¹ El varsă dispreț peste prinți și slăbește tăria celor puternici.

²² El descoperă lucruri adânci din întuneric și scoate la lumină umbra morții.

²³ El mărește națiunile și le distruge; el lărgeste națiunile și le strâmtorează din nou.

²⁴ El ia inima mai marilor popoarelor pământului și îi face să rătăcească într-o pustie fără drum.

²⁵ Ei bâjbâie fără lumină în întuneric și el îi face să șovăie ca un om beat.

13

¹ Iată, ochiul meu le-a văzut toate acestea, urechea mea a auzit și le-a înțeles.

² Ce cunoașteți voi, cunosc și eu; nu vă sunt inferior.

³ Cu siguranță aş vorbi celui Atotputernic și doresc să mă judec cu Dumnezeu.

⁴ Dar voi sunteți făuritori de minciuni, toți sunteți doctori de nimic.

⁵ O, de ați tăcea de tot! Aceasta v-ar fi înțelepciunea.

⁶ Auziți acum întâmpinarea mea și dați ascultare la pledoariile buzelor mele.

⁷ Veți vorbi stricat pentru Dumnezeu? Și veți vorbi înșelător pentru el?

⁸ Veți fi părtinitorii lui? Vă veți lupta de partea lui Dumnezeu?

⁹ Este bine ca el să vă cerceteze? Sau așa cum un om batjocorește pe altul, îl batjocoriți pe el?

¹⁰ El cu siguranță vă va mustra, dacă părtiniți în ascuns.

¹¹ Nu vă va înfrica măreția lui? Și nu va cădea peste voi groaza lui?

¹² Amintirile voastre sunt ca cenușa, trupurile voastre ca trupuri de lut.

¹³ Tăceți, lăsați-mă în pace, ca să vorbesc și să vină peste mine ce va veni.

¹⁴ Pentru ce să îmi iau carnea în dinți și să îmi pun viața în mâna mea?

¹⁵ Chiar dacă m-ar ucide, totuși mă voi încrede în el; dar îmi voi apăra căile înaintea lui.

¹⁶ El de asemenea va fi salvarea mea, căci un fățarnic nu va veni înaintea lui.

¹⁷ Cu urechile voastre, ascultați cu atenție cuvântul meu și vorbirea mea.

¹⁸ Priviți acum, mi-am rânduit cauza; știu că voi fi declarat drept.

¹⁹ Cine este cel ce se va certa cu mine? Pentru că acum, dacă îmi țin limba, îmi voi da duhul.

²⁰ Numai două lucruri nu îmi face; atunci nu mă voi ascunde de tine.

²¹ Retrage-ți mâna de la mine și să nu mă înspăimânte groaza ta.

²² Atunci cheamă și voi răspunde; sau lasă-mă să vorbesc iar tu răspunde-mi.

²³ Cât de multe sunt nelegiuirile și păcatele mele? Fă-mă să cunosc fărădelegea mea și păcatul meu.

²⁴ Pentru ce îți ascunzi fața și mă socotești ca

dușmanul tău?

²⁵ Vei zdrobi o frunză purtată încoace și încolo? Și vei urmări tu miriștea uscată?

²⁶ Căci tu scrii lucruri amare împotriva mea și mă faci să moștenesc nelegiuirile tinereții mele.

²⁷ De asemenea îmi pui picioarele în butuci și privești îndeaproape la toate cărările mele; tu pui o urmă pe călcâiele picioarelor mele.

²⁸ Și el, ca un lucru putred, se mistuie, ca o haină mâncată de molii.

14

¹ Omul născut din femeie are zile puține și este plin de tulburare.

² Răsare asemenea unei flori și este retezat; el fuge de asemenea ca o umbră și nu rămâne.

³ Și îți deschizi ochii asupra unuia ca acesta și mă aduci în judecată cu tine?

⁴ Cine poate aduce un lucru curat dintr-unul necurat? Niciunul.

⁵ Văzând că zilele îi sunt hotărâte, numărul lunilor sale sunt cu tine; tu i-ai rânduit hotarele lui ca el să nu le poată trece;

⁶ Întoarce-te de la el, ca să se odihnească, până ce va împlini, ca un angajat, ziua sa.

⁷ Căci este speranță pentru un pom, dacă este tăiat, că va răsări din nou și că ramura lui tânără nu va înceta.

⁸ Deși rădăcina lui îmbătrânește în pământ și trunchiul lui moare în pământ,

⁹ Totuși prin mirosul apei, el va înmuguri și va da lăstari ca o plantă.

¹⁰ Dar omul moare și se risipește; și omul își dă duhul și unde este el?

¹¹ Precum apele dispar din mare și potopul seacă și se usucă,

¹² Astfel omul se culcă și nu se ridică, până când cerurile nu vor mai fi, ei nu se vor trezi, nici nu vor fi sculați din somnul lor.

¹³ O, de m-ai ascunde în mormânt, de m-ai ține în taină, până îți va trece furia; de mi-ai rândui un timp convenit și să îți amintești de mine!

¹⁴ Dacă un om moare, va trăi el din nou? Voi aștepta toate zilele timpului meu rânduit, până când vine schimbarea mea.

¹⁵ Tu vei chema și îți voi răspunde; vei avea dorință pentru lucrarea mâinilor tale.

¹⁶ Căci acum îmi numeri pașii; nu veghezi tu asupra păcatului meu?

¹⁷ Fărădelegea mea este sigilată într-un sac și îmi coși nelegiuirea.

¹⁸ Și, cu siguranță, muntele căzând ajunge de nimic și stânca este mutată din locul ei.

¹⁹ Apele tocesc pietrele; tu speli din țărâna pământului lucrurile care cresc și distrugi speranța omului.

²⁰ Îl învingi pentru totdeauna și el trece; îi schimbi înfățișarea și îl trimiți departe.

²¹ Fiii lui ajung la onoare și el nu știe; sunt înjosiți, dar el nu pricepe aceasta.

²² Dar carnea lui pe el va avea durere și sufletul său în el va jeli.

15

¹ Atunci Elifaz temanitul a răspuns și a zis:

² Ar trebui să rostească un om înțelept cunoaștere deșartă și să își umple pânțelele cu vântul de est?

³ Ar trebui să apere el cu o vorbire nefolositoare, sau cu vorbiri cu care nu poate face nimic bun?

⁴ Da, tu lepezi teama și oprești rugăciunea dinaintea lui Dumnezeu.

⁵ Căci gura ta îți rostește nelegiuirea și alegi limba celor vicleni.

⁶ Propria ta gură te condamnă și nu eu; da, propriile tale buze aduc mărturie împotriva ta.

⁷ Ești tu primul om ce s-a născut? Sau ai fost făcut înaintea dealurilor?

⁸ Ai auzit tu taina lui Dumnezeu? Și oprești tu înțelepciunea pentru tine?

⁹ Ce cunoști tu, ce noi nu cunoaștem? Ce înțelegi tu, ce nu este în noi?

¹⁰ Cu noi sunt deopotrivă cei cărunți și cei foarte bătrâni, mult mai bătrâni decât tatăl tău.

¹¹ Sunt mângâierile lui Dumnezeu mici pentru tine? Este vreo taină pentru tine?

¹² De ce te poartă departe inima ta? Și spre ce clilesc ochii tăi,

¹³ De îți întorci duhul împotriva lui Dumnezeu și lași astfel de vorbe să iasă din gura ta?

¹⁴ Ce este omul ca să fie curat? Și cel născut din femeie, ca să fie drept?

¹⁵ Iată, el nu își pune încrederea în sfinții săi; da, cerurile nu sunt curate în ochii săi.

¹⁶ Cu cât mai scârbos și murdar este omul care bea nelegiuirea ca apa?

¹⁷ Îți voi arăta, ascultă-mă; și ceea ce am văzut voi vesti.

18 Ceea ce înțelepții au istorisit de la părinții lor și nu au ascuns;

19 Căroră lor singuri pământul le-a fost dat și niciun străin nu a trecut printre ei.

20 Cel stricat se tăvălește în durere toate zilele sale și numărul anilor este ascuns opresorului.

21 Un zgomot înspăimântător este în urechile lui, în prosperitate distrugătorul va veni peste el.

22 El nu crede că se va reîntoarce din întuneric și este așteptat de sabie.

23 El rătăcește departe pentru pâine, spunând: Unde este? El știe că ziua întunericului este gata la îndemâna lui.

24 Necaz și chin îl vor înspăimânta; îl vor învinge ca un împărat gata de bătălie.

25 Căci își întinde mâna împotriva lui Dumnezeu și se întărește împotriva celui Atotputernic.

26 El aleargă peste el, chiar pe gâtul lui, peste întăriturile groase ale scuturilor lui;

27 Deoarece își acoperă fața cu grăsimea lui și face cute de grăsime pe coapsele lui.

28 Și locuiește în cetăți pustii și în case pe care nimeni nu le locuiește, care sunt gata să devină mormane *de pietre*.

29 El nu va fi bogat, nici averea sa nu va rămâne, nici nu va prelungi desăvârșirea ei pe pământ.

30 Nu se va depărta de întuneric; flacăra va usca ramurile sale și prin răsuflarea gurii sale se va duce el.

31 Să nu se încredă cel înșelat în deșertăciune, fiindcă deșertăciunea va fi recompensa lui.

32 Ea se va împlini înaintea timpului său și ramura lui nu va fi verde.

³³ Își va scutura strugurele necopt precum vița și își va lepăda floarea precum măslinul.

³⁴ Căci adunarea fățarnicilor va fi pustiită și focul va mistui corturile mituirii.

³⁵ Ei concep ticăloșie și aduc deșertăciune și pântecele lor pregătește înșelăciune.

16

¹ Atunci Iov a răspuns și a zis:

² Am auzit multe astfel de lucruri, mângâietori răi sunteți voi toți.

³ Vor avea cuvintele zadarnice un sfârșit? Sau ce te încurajează de răspunzi?

⁴ Aș putea vorbi de asemenea precum faceți voi, dacă sufletul vostru ar fi în locul sufletului meu, aș putea îngrămădi cuvinte împotriva voastră și mi-aș clătina capul spre voi.

⁵ Dar v-aș întări cu gura mea și mișcarea buzelor mele ar retrage mâhnirea voastră.

⁶ Deși vorbesc, mâhnirea mea nu se retrage, iar dacă mă feresc cu ce sunt ușurat?

⁷ Dar acum el m-a obosit, tu ai pustiit pe toți ai mei.

⁸ Și m-ai umplut cu riduri, ceea ce este o mărturie împotriva mea; și slăbiciunea, ridicându-se în mine, aduce mărturie feței mele.

⁹ Mă sfâșie în furia sa, cel ce mă urăște; scrâșnește din dinții săi asupra mea; dușmanul meu își ascute ochii asupra mea.

¹⁰ Au stat cu gurile căscate asupra mea; m-au lovit ocărător peste obraz; s-au adunat împotriva mea.

11 Dumnezeu m-a dat celor neevlavioși și m-a dat în mâinile celor stricați.

12 Eram în tihnă, dar el m-a frânt în bucăți; de asemenea m-a luat de gât și m-a rupt în bucăți și m-a făcut ținta lui.

13 Arcașii lui mă încercuiesc, îmi despică rărunchii în bucăți și nu cruță; îmi varsă fierea pe pământ.

14 Mă frânge cu spărtură peste spărtură, aleargă peste mine ca un uriaș.

15 Mi-am cusut haină de sac peste pielea mea și mi-am întinat cornul în țărână.

16 Fața mea este murdărită de plânset și pe pleoapele mele este umbra morții;

17 Deși nu este pentru vreo nedreptate în mâinile mele; de asemenea rugăciunea mea este pură.

18 Pământule, nu-mi acoperi sângele; și să nu își găsească loc strigătul meu.

19 De asemenea acum, iată, martorul meu este în cer și mărturia mea este în înalt.

20 Prietenii mei mă batjocoresc, dar ochiul meu varsă lacrimi spre Dumnezeu.

21 O, de ar pleda cineva pentru un om cu Dumnezeu, precum pledează un om pentru aproapele său!

22 Încă puțini ani să vină, atunci voi merge pe calea de pe care nu mă voi întoarce.

17

1 Suflarea mi se strică, zilele mele se sting, mormintele sunt gata pentru mine.

2 Nu sunt batjocoritori în jurul meu? Și nu rămâne ochiul meu în provocarea lor?

³ Depune acum, fii tu însuși garanție pentru mine; cine este cel ce va bate palma cu mine?

⁴ Fiindcă ai ascuns inima lor de la înțelegere, de aceea nu îi vei înălța.

⁵ Cel ce vorbește lingușitor prietenilor săi, chiar ochii copiilor săi se vor sfârși.

⁶ El m-a făcut de asemenea o zicătoare pentru oameni; și înainte eram ca o tamburină.

⁷ Ochiul meu de asemenea este slab din cauza întristării și toate membrele mele sunt ca o umbră.

⁸ Cei integri vor fi înmărmuriți de aceasta și cel nevinovat se va ridica împotriva fățarnicului.

⁹ Cel drept de asemenea își va ține calea și cel ce are mâini curate va fi tot mai tare.

¹⁰ Dar cât despre voi toți, întoarceți-vă acum și veniți, căci nu pot găsi un înțelept printre voi.

¹¹ Zilele mele au trecut, scopurile mele sunt frânte, la fel gândurile inimii mele.

¹² Ei schimbă noaptea în zi; lumina este de scurtă durată din cauza întunericului.

¹³ Dacă aștept, mormântul este casa mea; mi-am făcut patul în întuneric;

¹⁴ Am spus putrezirii: Tu ești tatăl meu; viermelui: Tu ești mama mea și sora mea.

¹⁵ Și unde este acum speranța mea? Cât despre speranța mea, cine o va vedea?

¹⁶ Ei vor coborî la grilajele gropii, când odihna noastră împreună este în țărână.

18

¹ Atunci a răspuns Bildad suhitul și a zis:

² Cât timp va trece până vei pune capăt vorbelor? Fă semn și apoi vom vorbi.

³ Pentru ce suntem socotiți ca fiare și considerați nemernici înaintea ta?

⁴ El însuși se sfâșie în mânia sa; va fi pământul părăsit pentru tine? Și va fi stânca mutată din locul său?

⁵ Da, lumina celui stricat va fi stinsă și scânteia focului său nu va străluci.

⁶ Lumina va fi întuneric în cortul său și candela sa va fi stinsă cu el.

⁷ Pașii tăriei lui vor fi strâmtorați și propriul său sfat îl va trânti.

⁸ Fiindcă este aruncat într-o plasă prin propriile sale picioare și calcă pe o cursă.

⁹ Lațul îl va prinde de călcâi și tâlharul îl va învinge.

¹⁰ Cursa îi este întinsă în pământ și o capcană pentru el pe cale.

¹¹ Terori îl vor înspăimânta de fiecare parte și îl vor pune pe fugă.

¹² Puterea lui va fi înfometată și nimicire va fi gata lângă el.

¹³ Aceasta va mânca tăria pielii lui; întâiul născut al morții îi va mânca tăria.

¹⁴ Încrederea sa va fi dezrădăcinată din cortul său și aceasta îl va aduce la împăratul teroriilor.

¹⁵ Se va locui în cortul său deoarece nu este al său; pucioasă va fi împrăștiată peste locuința sa.

¹⁶ Rădăcinile lui vor fi uscate dedesubt și deasupra, ramura lui va fi retezată.

¹⁷ Amintirea sa va pieri de pe pământ și nu va avea un nume în stradă.

¹⁸ Va fi dus de la lumină în întuneric și alungat din lume.

¹⁹ El nu va avea nici fiu, nici nepot printre oamenii săi, nici cineva să rămână în locuințele lui.

²⁰ Cei ce vin după el vor fi înmărmuriți la ziua lui, așa cum au fost îngroziți cei dinainte.

²¹ Cu adevărat astfel sunt locuințele celui stricat și acesta este locul celui ce nu cunoaște pe Dumnezeu.

19

¹ Atunci Iov a răspuns și a zis:

² Până când îmi veți chinui sufletul și mă veți rupe în bucăți prin cuvinte?

³ De zece ori m-ați ocărât; nu vă este rușine că vă faceți străini față de mine?

⁴ Și dacă într-adevăr am greșit, greșeala mea rămâne cu mine.

⁵ Dacă într-adevăr vă veți preamări împotriva mea și îmi veți folosi ocară pentru a pleda împotriva mea,

⁶ Să știți acum că Dumnezeu m-a doborât și m-a încercuit cu plasa lui.

⁷ Iată, eu strig din cauza răului, dar nu sunt ascultat; strig tare, dar nu este judecată.

⁸ Mi-a îngrădit calea ca să nu pot trece și a așezat întuneric în căile mele.

⁹ M-a dezbrăcat de gloria mea și a luat coroana de pe capul meu.

¹⁰ M-a distrus de fiecare parte și sunt dus; și speranța mea el a mutat-o din loc ca pe un pom.

¹¹ El de asemenea și-a aprins furia împotriva mea și mă socotește ca pe unul dintre dușmanii săi.

¹² Trupele lui se adună și își înalță calea împotriva mea și își așază tabăra în jurul cortului meu.

¹³ A pus pe frații mei departe de mine și cunoscuții mei sunt într-adevăr înstrăinați de mine.

14 Rudele mele m-au părăsit și prietenii mei apropiați m-au uitat.

15 Cei ce locuiesc în casa mea și servitoarele mele, mă socotesc un străin, sunt un înstrăinat în ochii lor.

16 L-am chemat pe servitorul meu și nu mi-a răspuns; l-am implorat cu gura mea.

17 Respirația mea este străină soției mele, deși am cerut de dragul copiilor propriului meu trup.

18 Da, pruncii m-au disprețuit; m-am ridicat, iar ei au vorbit împotriva mea.

19 Toți prietenii mei intimi m-au detestat; și cei pe care i-am iubit s-au întors împotriva mea.

20 Osul mi se lipește de pielea și de carnea mea, iar eu am scăpat doar cu pielea dinților mei.

21 Aveți milă de mine, aveți milă de mine, voi prietenii mei; căci mâna lui Dumnezeu m-a atins.

22 De ce mă persecutați ca Dumnezeu și nu vă săturați cu carnea mea?

23 De s-ar fi scris cuvintele mele acum! De s-ar fi tipărit într-o carte!

24 De s-ar fi gravat cu un toc de fier și plumb în stâncă pentru totdeauna!

25 Pentru că eu știu că răscumpărătorul meu trăiește și va sta în picioare pe pământ în ziua de pe urmă;

26 Și după ce această piele a mea se distruge, totuși în carnea mea voi vedea pe Dumnezeu,

27 Pe care îl voi vedea pentru mine însumi și ochii mei vor privi și nu un altul, deși rărunchii mei se mistuie înăuntrul meu.

28 Dar voi ar trebui să spuneți: De ce îl persecutăm? Văzând că rădăcina acestui lucru este găsită

în mine.

²⁹ Temeți-vă de sabie, căci furia aduce pedepsele sabiei, ca să știți că este o judecată.

20

¹ Atunci a răspuns Țofar naamatitul și a zis:

² De aceea mă fac gândurile mele să răspund și pentru aceasta mă grăbesc.

³ Am auzit muștrarea ocării mele și duhul înțelegerii mele mă face să răspund.

⁴ Nu știi aceasta din vechime, de când a fost pus omul pe pământ,

⁵ Că triumfarea celui stricat este scurtă și bucuria fățarnicului este doar pentru un moment?

⁶ Deși măreția lui se ridică la ceruri și capul său atinge norii,

⁷ Totuși va pieri pentru totdeauna asemenea propriului său gunoi; cei ce l-au văzut vor spune: Unde este el?

⁸ El va zbura ca un vis și nu va fi găsit; da, va fi alungat precum o viziune a nopții.

⁹ De asemenea ochiul care l-a văzut nu îl va mai vedea; nici locul său nu îl va mai privi.

¹⁰ Copiii lui vor căuta să mulțumească pe sărac și mâinile lui vor înapoia averile lor.

¹¹ Oasele lui sunt pline de păcatul tinereții sale, care se va culca cu el în țărână.

¹² Deși stricăciunea este dulce în gura lui, deși el o ascunde sub limba sa,

¹³ Deși o cruță și nu o părăsește, ci o ține înăuntru gurii sale;

¹⁴ Totuși mâncarea lui în pânțelele său este preschimbată, este veninul aspidelor înăuntru lui.

15 A înghițit bogății și le va vomita din nou; Dumnezeu le va arunca afară din stomacul său.

16 El va suge otrava aspidelor; limba viperei îl va ucide.

17 El nu va vedea râurile, potopurile, pâraiele de miere și unt.

18 El va da înapoi rodul muncii sale și nu îl va înghiți, conform cu averea sa va fi restituirea și el nu se va bucura în aceasta.

19 Pentru că a oprimat și a părăsit pe sărac, pentru că el cu violență a luat o casă pe care nu a zidit-o;

20 Cu siguranță nu va simți liniște în stomacul său, el nu va salva din ceea ce a dorit.

21 Nimic din mâncarea lui nu va rămâne; de aceea niciun om nu va îngriji de bunurile lui.

22 În plinătatea abundenței sale va fi în strâmtorări, fiecare mână a celor stricați va veni peste el.

23 Când este gata să își umple stomacul, Dumnezeu va arunca aprinderea furiei sale asupra lui și va ploua cu ea asupra lui în timp ce mănâncă.

24 El va fugi de arma de fier și arcul de oțel îl va străpunge.

25 Este scoasă și îi iese din trup; da, sabia scânteietoare iese din fierea lui, groazele sunt asupra lui.

26 Tot întunericul se va ascunde în locurile lui tainice, un foc neatârțat îl va mistui; îi va merge rău celui care este lăsat în cortul lui.

27 Cerul va arăta nelegiuirea lui, și pământul se va ridica împotriva lui.

28 Venitul casei lui se va depărta și bunurile sale se vor scurge în ziua furiei lui.

29 Aceasta este partea de la Dumnezeu unui om stricat și moștenirea rânduia lui de Dumnezeu.

21

¹ Dar Iov a răspuns și a zis:

² Ascultați cu atenție vorbirea mea și să fie aceasta mângâierile voastre.

³ Permiteți-mi să vorbesc; și după ce vorbesc să batjocoriți.

⁴ Cât despre mine, este plângerea mea către om? Și dacă ar fi așa, de ce să nu fie duhul meu tulburat?

⁵ Însemnați-mă și uimiți-vă și puneți-vă mâna la gură.

⁶ Chiar când îmi amintesc, mă tem, și un tremur cuprinde carnea mea.

⁷ Pentru ce trăiesc cei stricați, îmbătrânesc și sunt tari în putere?

⁸ Sămânța lor este întemeiată, înaintea feței lor împreună cu ei și urmașii lor înaintea ochilor lor.

⁹ Casele lor sunt ferite de teamă, iar toiagul lui Dumnezeu nu este asupra lor.

¹⁰ Taurul lor prășește și nu dă greș; vaca lor fată și nu își leapădă vițelul.

¹¹ Ei își trimit înainte micuții asemenea unei turme și copiii lor dansează.

¹² Iau tamburina și harpa și se bucură la sunetul instrumentului de suflat.

¹³ Își petrec zilele în bogăție și într-o clipă coboară în mormânt.

¹⁴ De aceea ei îi spun lui Dumnezeu: Pleacă de la noi, căci nu dorim cunoașterea căilor tale.

¹⁵ Ce este cel Atotputernic să îi servim? Și ce folos avem dacă ne rugăm lui?

16 Iată, binele lor nu este în mâna lor; sfatul celor stricați este departe de mine.

17 Cât de des se stinge candela celor stricați! Și cât de des vine nimicirea lor peste ei! Dumnezeu împarte întristări în mânia lui.

18 Ei sunt ca miriștea înaintea vântului și ca pleava pe care furtuna o poartă departe.

19 Dumnezeu îngrămădește nelegiuirea lui pentru copiii lui; îl răsplătește și el o va ști.

20 Ochii lui vor vedea nimicirea lui și va bea din furia celui Atotputernic.

21 Căci ce plăcere are el în casa lui după el, când numărul lunilor sale este tăiat în mijlocul lor?

22 Va învăța cineva pe Dumnezeu cunoaștere, văzând că el judecă pe cei înălțați?

23 Unul moare în deplinătatea tăriei sale, fiind întru-totul tihnit și în pace.

24 Sâniul lui sunt plini de lapte și oasele lui sunt îmbibate cu măduvă.

25 Și un altul moare în amărăciunea sufletului său și niciodată nu mănâncă cu plăcere.

26 Ei se vor culca toți în țărână și viermii îi vor acoperi.

27 Iată, eu cunosc gândurile voastre și planurile pe care voi pe nedrept vi le închipuiți împotriva mea.

28 Pentru că spuneți: Unde este casa prințului? Și unde sunt locurile de locuit ale celor stricați?

29 Nu ați întrebat pe cei ce merg pe cale? Și nu știți semnele lor,

30 Că cel stricat este rezervat zilei nimicirii? Vor fi duși înainte până la ziua furiei.

31 Cine va declara calea sa feței lui? Și cine îi va răsplăti pentru ce a făcut?

³² Totuși el va fi adus la groapă și va rămâne în mormânt.

³³ Brazdele văii îi vor fi dulci și fiecare om va urma după el, așa ca nenumărați înainte de el.

³⁴ Cum dar mă mângâiați în zadar, văzând că în răspunsurile voastre rămâne falsitate?

22

¹ Atunci Elifaz temanitul a răspuns și a zis:

² Poate un om să fie de folos lui Dumnezeu, așa cum cel ce este înțelept își este de folos lui însuși?

³ Este vreo plăcere pentru cel Atotputernic în aceea că ești drept? Sau are el câștig în aceea că îți faci căile desăvârșite?

⁴ Te va muștra el de frica ta? Va intra cu tine la judecată?

⁵ Nu este stricăciunea ta mare și nelegiuirile tale infinite?

⁶ Pentru că ai luat fără motiv o garanție de la fratele tău și ai despuiat pe cei goi de hainele lor.

⁷ Nu ai dat apă celui obosit să bea și ai oprit pâinea de la cel flămând.

⁸ Dar omul puternic, a avut pământul; și cel demn de cinste a locuit pe acesta.

⁹ Ai alungat văduvele fără nimic și brațele celor fără tată au fost frânte.

¹⁰ De aceea capcane sunt împrejurul tău și teamă năprasnică te tulbură;

¹¹ Sau întuneric, încât nu poți vedea; și abundența de ape te acoperă.

¹² Nu este Dumnezeu în înaltul cerului? Și iată, înălțimea stelelor, cât de sus sunt ele!

13 Iar tu spui: Cum știe Dumnezeu? Poate el să judece prin norul întunecos?

14 Nori groși îi sunt acoperământ și el nu vede; și umblă pe rotocolul cerului.

15 Ai însemnat calea cea veche pe care oameni stricați au călcat-o în picioare?

16 Care a fost stârpită nelatimp, a cărei temelie a fost inundată cu un potop;

17 Care au spus lui Dumnezeu: Pleacă de la noi; și ce poate face cel Atotputernic pentru ei?

18 Totuși el a umplut casele lor cu bunătați, dar sfatul celor stricați este departe de mine.

19 Cei drepti văd aceasta și se veselesc; și cei nevinovați au râs de ei în batjocură.

20 Iată, averea noastră nu este stârpită, dar rămășița lor o mistuie focul.

21 Fă-te cunoscut cu el și fii în pace, prin aceasta binele va veni la tine.

22 Primește, te rog, legea din gura lui și strânge cuvintele lui în inima ta.

23 Dacă te întorci la cel Atotputernic, vei fi zidit, vei pune departe nelegiuirea de la corturile tale.

24 Atunci vei strânge aur precum țărâna și aurul din Ofir precum pietrele pâraielor.

25 Da, cel Atotputernic va fi apărarea ta și vei avea destul argint.

26 Căci atunci te vei desfăta în cel Atotputernic și îți vei ridica fața spre Dumnezeu.

27 Te vei ruga lui și el te va asculta și îți vei împlini promisiunile.

28 De asemenea vei hotărî un lucru și îți va fi întemeiat; și lumina va străluci pe căile tale.

²⁹ Când oamenii sunt doborâți, atunci vei spune:
Va fi înălțare; și el va salva pe cel înjosit.

³⁰ El va elibera insula celui nevinovat și ea este
eliberată prin puritatea mâinilor tale.

23

¹ Atunci Iov a răspuns și a zis:

² Chiar astăzi plângerea mea este amară; lovitura
mea este mai grea decât geamătul meu.

³ O, de aş şti unde să îl gădesc, să vin la scaunul
său!

⁴ Mi-aş rândui cauza înaintea lui și mi-aş umple
gura cu argumente.

⁵ Aş cunoaște cuvintele care mi le-ar răspunde și
aş înțelege ceea ce mi-ar spune.

⁶ Va pleda el împotriva mea cu marea lui putere?
Nu; ci ar pune tărie în mine.

⁷ Acolo cel drept s-ar contrazice cu el; astfel aş fi
eliberat pentru totdeauna de judecătorul meu.

⁸ Iată, merg înainte, dar el nu este acolo; și înapoi,
dar nu îl pot percepe;

⁹ La stânga, unde el lucrează, dar nu îl văd; se
ascunde la dreapta, ca să nu îl văd;

¹⁰ Dar el cunoaște calea pe care o urmez; după
ce mă va încerca, voi ieși ca aurul.

¹¹ Piciorul meu s-a ținut de pașii lui; am păstrat
calea lui și nu m-am abătut.

¹² Nici nu am dat înapoi de la porunca buzelor
lui; am stimat cuvintele gurii sale mai mult decât
mâncarea necesară mie.

¹³ Dar el ține de una și cine îl poate întoarce? Și ce
dorește sufletul său, chiar aceea face.

14 Căci el împlinește lucrul care îmi este rânduit; și multe asemenea lucruri sunt cu el.

15 De aceea sunt tulburat în prezența lui; când iau aminte, mă tem de el.

16 Fiindcă Dumnezeu îmi înmoaie inima și cel Atotputernic mă tulbură;

17 Pentru că nu am fost stârpit dinaintea întunericii, nici nu a ascuns întunericii de fața mea.

24

1 De ce, văzând că timpurile nu sunt ascunse de cel Atotputernic, nu văd zilele lui cei ce îl cunosc?

2 Unii mută pietrele de hotar; ei cu violență iau turme și pășunea lor.

3 Ei alungă măgarul celor fără tată, iau boul văduvei drept garanție.

4 Ei abat pe nevoiaș de pe cale; săracii pământului se ascund împreună.

5 Iată, asemenea măgarilor sălbatici în pustie, ei merg înainte să își facă lucrarea; sculându-se din timp pentru o pradă, pustia aduce hrană pentru ei și pentru copiii lor.

6 Ei își culeg fiecare nutrețul său în câmp și adună recolta viei celor stricați.

7 Ei fac pe cei goi să găzduiască fără haină, încât nu au acoperământ pe frig.

8 Ei sunt uzi de aversele de ploaie ale munților și îmbrățișează stâncă din lipsa unui adăpost.

9 Ei smulg pe cel fără tată de la piept și iau garanție de la sărac.

10 Îl fac să meargă gol, fără haină, și iau snopul de la cel flămând.

11 Ei fac ulei înăuntrul zidurilor lor și calcă teascurile lor de vin și suferă de sete.

12 Oamenii din cetate gem și sufletul celui rănit țipă; totuși Dumnezeu nu le pune la socoteală nebunia.

13 Ei sunt dintre cei care se revoltă împotriva luminii, ei nu cunosc căile ei, nici nu locuiesc în cărările ei.

14 Ucigașul, ridicându-se odată cu lumina, ucide pe sărac și pe nevoiaș și în timpul nopții este ca un hoț.

15 De asemenea ochiul celui adulter așteaptă amurgul, spunând: Niciun ochi nu mă va vedea; și își deghizează fața.

16 În întuneric ei sparg casele pe care le-au însemnat pentru ei în timpul zilei; ei nu cunosc lumina.

17 Căci dimineața este pentru ei întocmai ca umbra morții, dacă cineva îi cunoaște, ei sunt în teroare umbrei morții.

18 El este iute ca apele; partea lor este blestemată pe pământ; nu privește calea viilor.

19 Secetă și arșiță mistuie apele zăpezilor; la fel mormântul celor care au păcătuit.

20 Pântecul îl va uita; viermele se va înfrupta din el; nu va mai fi amintit; și stricăciunea va fi frântă ca un pom.

21 El se poartă rău cu cea stearpă care nu naște și nu face bine văduvei.

22 El atrage de asemenea pe cel puternic cu puterea sa; se ridică și niciun om nu este sigur de viață.

23 Deși îi este dat să fie în siguranță acolo unde se

odihnește, totuși ochii lui sunt peste căile lor.

²⁴ Ei sunt înălțați pentru puțin timp, dar apoi sunt înjosiți; sunt scoși de pe cale ca toți ceilalți și rețezați ca vârfurile spicelor.

²⁵ Și dacă nu este așa acum, cine mă va face mincinos și va face vorbirea mea fără valoare?

25

¹ Atunci a răspuns Bildad șuhitul și a zis:

² Stăpânire și teamă sunt cu el, el face pace în locurile sale înalte.

³ Este vreun număr al armatelor sale? Și peste cine nu se ridică lumina lui?

⁴ Cum poate fi un om declarat drept înaintea lui Dumnezeu? Sau cum poate fi curat cel născut din femeie?

⁵ Iată, nici luna nu strălucește; da, stelele nu sunt pure în ochii săi.

⁶ Cu cât mai puțin omul, care este un vierme, și fiul omului, care este un vierme!

26

¹ Dar Iov a răspuns și a zis:

² Cum ai ajutat tu pe cel fără putere? Cum salvezi tu brațul fără tărie?

³ Cum ai sfătuit tu pe cel fără înțelepciune? Și cum ai făcut cunoscut din abundență înțelepciunea așa cum este?

⁴ Către cine ai rostit cuvinte? Și al cui duh a venit din tine?

⁵ Lucruri moarte sunt formate de sub ape și locuitorii acestora.

⁶ Iadul este despuiat înaintea lui și distrugerea nu are acoperitoare.

⁷ El întinde nordul peste gol și atârnă pământul de nimic.

⁸ El leagă apele în norii săi groși și norul nu se rupe sub ele.

⁹ El ține în ascuns fața tronului său și întinde norul său peste acesta.

¹⁰ El a încercuit apele cu legături, până ce ziua și noaptea se sfârșesc.

¹¹ Stâlpii cerului tremură și sunt uimiți la mustrarea lui.

¹² El împarte marea cu puterea sa și prin înțelegerea sa el străpunge pe cel mândru.

¹³ Prin duhul său el a împodobit cerurile; mâna sa a format șarpele strâmb.

¹⁴ Iată, acestea sunt părțile căilor lui, dar ce mică este partea auzită despre el? Și tunetul puterii sale cine îl poate înțelege?

27

¹ Mai mult, Iov și-a continuat parabola și a spus:

² Cum Dumnezeu trăiește, care mi-a luat judecata; și cel Atotputernic, care mi-a chinuit sufletul,

³ Cât timp suflarea mea este în mine și duhul lui Dumnezeu este în nările mele,

⁴ Buzele mele nu vor vorbi stricăciune, nici limba mea nu va rosti înșelăciune.

⁵ Nicidecum să vă declar drepti; până ce mor nu îmi voi îndepărta integritatea de la mine.

⁶ Dreptatea mea o țin strâns și nu îmi voi da drumul; inima mea nu mă va ocări cât timp trăiesc.

⁷ Să fie dușmanul meu ca cel stricat și cel ce se ridică împotriva mea ca cel nedrept.

8 Căci care este speranța fățarnicului, deși el a câștigat, când Dumnezeu îi ia sufletul?

9 Va asculta Dumnezeu strigătul lui când vine necazul peste el?

10 Se va desfăta în cel Atotputernic? Va chema întotdeauna pe Dumnezeu?

11 Vă voi învăța prin mâna lui Dumnezeu, ceea ce este la cel Atotputernic eu nu voi ascunde.

12 Iată, voi toți ați văzut-o; de ce atunci sunteți cu totul deșerti?

13 Aceasta este partea de la Dumnezeu a unui om stricat și moștenirea opresorilor, pe care o vor primi de la cel Atotputernic.

14 De s-ar înmulți copiii săi, ar fi pentru sabie; și urmașii lui nu vor fi săturați cu pâine.

15 Cei ce rămân din el vor fi îngropați în moarte și vădulele lui nu vor plânge.

16 Deși îngrămădește argint ca țărâna și pregătește haine ca lutul,

17 El le poate pregăti, dar cel drept le va îmbrăca și cel nevinovat va împărți argintul.

18 El își zidește casa ca o molie și ca pe o colibă pe care paznicul o face.

19 Bogatul se va culca, dar nu va fi adunat; își deschide ochii și nu mai este.

20 Terori îl apucă precum apele, o furtună îl fură noaptea.

21 Îl ia vântul de est și se duce; și ca o furtună îl spulberă din locul său.

22 Pentru că Dumnezeu va arunca asupra lui și nu va cruța; ar dori să fugă din mâna lui.

23 Vor bate din palme către el și îl vor șuiera din

locul lui.

28

¹ Cu siguranță este o vână pentru argint și un loc pentru aur, unde ei îl purifică.

² Fierul este luat din pământ și arama este topită din piatră.

³ El pune o margine întunericului și cercetează toată desăvârșirea, pietrele întunericului și umbra morții.

⁴ Potopul izbucnește de la locuitor; apele uitate de picior sunt uscate, îndepărtate de la oameni.

⁵ Cât despre pământ, din el iese pâinea și dedesubt acesta este întors ca focul.

⁶ Pietrele lui sunt locul safirelor și are praf de aur.

⁷ Este o cărare pe care nicio pasăre nu o cunoaște și pe care ochiul vulturului nu a văzut-o;

⁸ Puii leului nu au călcat-o, leul feroce nu a trecut pe lângă ea.

⁹ Își pune mâna pe stâncă, răstoarnă munții din rădăcini.

¹⁰ El taie râuri printre stânci; și ochiul lui vede fiecare lucru prețios.

¹¹ El stăvilește potopurile de la revărsare; și ce este ascuns scoate la lumină.

¹² Dar unde se va găsi înțelepciunea? Și unde este locul înțelegerii?

¹³ Omul nu cunoaște prețul ei și nu se găsește în țara celor vii.

¹⁴ Adâncul spune: Nu este în mine; și marea spune: Nu este cu mine.

¹⁵ Nu poate fi obținută cu aur, nici argintul nu va fi cântărit ca preț al ei.

16 Nu poate fi prețuită cu aurul Ofirului, cu prețiosul onix, sau safirul.

17 Aurul și cristalul nu o pot egala; și schimbarea ei nu va fi pe bijuterii din aur pur.

18 Nu se va aminti despre coral sau perle, pentru că prețul înțelepciunii este peste cel al rubinelor.

19 Topazul din Etiopia nu o va egala, nici nu va fi prețuită cu aur pur.

20 De unde vine atunci înțelepciunea? Și unde este locul înțelegerii?

21 Văzând că este ascunsă de ochii tuturor celor vii și ascunsă de păsările cerului.

22 Distrugerea și moartea spun: Am auzit cu urechile noastre de faima ei.

23 Dumnezeu îi înțelege calea și îi cunoaște locul;

24 Pentru că el privește la marginile pământului și vede sub întregul cer;

25 Pentru a face o măsură de greutate vânturilor; și cântărește apele cu măsura.

26 Când a dat o hotărâre pentru ploaie și o cale pentru fulgerul tunetului,

27 Atunci a văzut-o și a vestit-o; el a pregătit-o, da, și a cercetat-o.

28 Și omului i-a spus: Iată, teama de Domnul, aceasta este înțelepciune; și a pleca de la rău este înțelegere.

29

1 Mai mult, Iov și-a continuat parabola și a spus:

2 O, de aș fi ca în lunile trecute, ca în zilele când Dumnezeu mă păstra;

3 Când candela lui strălucea peste capul meu și când prin lumina lui umblam prin întuneric;

⁴ Cum eram în zilele tinereții mele, când taina lui Dumnezeu era peste cortul meu;

⁵ Când cel Atotputernic mai era cu mine, când copiii mei erau în jurul meu;

⁶ Când îmi spălam pașii cu unt și stânca îmi revărsa râuri de untdelemn;

⁷ Când ieșeam la poartă, trecând prin cetate, când îmi pregăteam scaunul meu în stradă!

⁸ Tinerii mă vedeau și se ascundeau; și bătrânii se ridicau și stăteau în picioare.

⁹ Prinții își opreau vorbirea și își puneau mâna la gura.

¹⁰ Nobilii își rețineau vocea și limba li se lipea de cerul gurii.

¹¹ Când urechea mă auzea, mă binecuvânta; și când ochiul mă vedea, îmi aducea mărturie;

¹² Pentru că am eliberat pe cel sărac care striga și pe cel fără tată și pe cel ce nu avea pe nimeni să îl ajute.

¹³ Binecuvântarea celui ce era gata să piară venea peste mine și făceam inima văduvei să cânte de bucurie.

¹⁴ Mă îmbrăcam cu dreptate și ea mă înveșmânta; judecata mea era ca o robă și o diademă.

¹⁵ Eram ochi celui orb și picioare pentru șchiop.

¹⁶ *Eram* tată celor săraci; și cauza pe care nu o cunoșteam, am cercetat-o în amănunțime.

¹⁷ Și am frânt fălcile celui stricat și am smuls prada din dinții lui.

¹⁸ Atunci am spus: Voi muri în cuibul meu și voi înmulți zilele mele precum nisipul.

¹⁹ Rădăcina mea era întinsă lângă ape și roua se așeza toată noaptea pe ramura mea.

²⁰ Gloria mea era proaspătă în mine și arcul meu era înnoit în mâna mea.

²¹ Mă ascultau oamenii și așteptau și tăceau la sfatul meu.

²² După cuvântarea mea nu mai vorbeau; și vorbirea mea picura peste ei.

²³ Și mă așteptau ca pe ploaie; și își deschideau larg gura ca după ploaia târzie.

²⁴ Dacă râdeam de ei, nu credeau; și lumina înfățișării mele nu o doborau.

²⁵ Le alegeam calea și ședeam drept mai mare conducător și locuiam ca un împărat în armată, ca unul care mângâie pe cei ce jelesc.

30

¹ Dar acum cei ce sunt mai tineri decât mine mă iau în derâdere, pe ai căror părinți i-aș fi disprețuit încât să îi așez cu câinii turmei mele.

² Da, la ce mi-ar folosi tăria mâinilor lor, în cei care bătrânețea a pierit?

³ Singuri, din lipsă și foamete, fugind în pustie de mult pustiită și secătuită.

⁴ Care taie nalbă de pe lângă tufişuri și rădăcini de ienupăr ca hrană a lor.

⁵ Ei au fost alungați dintre oameni, (care au strigat după ei ca după un hot);

⁶ Ca să locuiască în coastele văilor, în peșteri ale pământului și în stânci.

⁷ Printre tufişuri au zbierat; sub urzici s-au adunat.

⁸ Erau copii de nebuni, da, copii de oameni josnici; erau mai ticăloși decât pământul.

⁹ Și acum sunt cântecul lor, da, sunt zicătoarea lor.

10 Ei mă detestă, fug departe de mine și nu se abțin să mă scuipe în față.

11 Pentru că mi-a dezlegat frânghia și m-a chinuit, ei de asemenea și-au dat frâu liber înaintea mea.

12 Tinerii se ridică peste dreapta mea; ei îmi împing departe picioarele și își ridică împotriva mea căile nimicirii lor.

13 Ei îmi distrug cărarea, profită de nenorocirea mea, nu au ajutor.

14 Au venit peste mine ca apele printr-o spărtură largă, în pustiire s-au rostogolit peste mine.

15 Terori s-au întors asupra mea, ei îmi urmăresc sufletul ca vântul; și bunăstarea mea trece ca un nor.

16 Și acum sufletul meu este turnat peste mine; zilele nenorocirii m-au apucat.

17 Oasele îmi sunt străpunse în mine pe timpul nopții și tendoanele mele nu au odihnă.

18 Prin marea forță a bolii mele este îmbrăcămintea mea schimbată, mă leagă împrejur ca gulerul cămășii mele.

19 El m-a aruncat în mocirlă și am devenit ca țărâna și cenușa.

20 Strig către tine și nu mă ascuți; mă ridic în picioare și nu iei aminte la mine.

21 Ai devenit crud față de mine, cu mâna ta puternică mi te opui.

22 Tu mă ridici spre vânt, mă faci să călăresc pe el și îmi topești ființa.

23 Fiindcă știu că mă vei aduce la moarte și la casa rânduită pentru toți cei vii.

24 Totuși el nu își va întinde mâna spre mormânt,

deși ei strigă la nimicirea lui.

²⁵ Nu am plâns pentru cel ce era în necaz? Nu a fost sufletul meu întristat pentru cel sărac?

²⁶ Când căutam binele, atunci răul a venit; și când am așteptat lumina, a venit întunericul.

²⁷ Adâncurile mele fierbeau și nu se odihneau; zilele necazului mă întâmpinau.

²⁸ Umblam jelind, fără soare; m-am ridicat în picioare și am strigat în adunare.

²⁹ Sunt frate dragonilor și însoțitor bufnițelor.

³⁰ Pielea mi se înnegrește pe mine și oasele mi se ard de arșiță.

³¹ Harpa de asemenea mi s-a prefăcut în jelere și instrumentul meu de suflat în vocea celor ce plâng.

31

¹ Am făcut un legământ cu ochii mei; de ce atunci să mă gândesc la o tânără?

² Căci ce este partea de la Dumnezeu de sus și ce moștenire de la cel Atotputernic din înalt?

³ Nu este nimicire pentru cel stricat? Și o pedeapsă neobișnuită lucrătorilor nelegiurii?

⁴ Nu vede el căile mele și nu numără toți pașii mei?

⁵ Dacă am umblat în deșertăciune, sau dacă piciorul meu s-a grăbit la înșelăciune,

⁶ Să fiu cântărit într-o balanță dreaptă, ca Dumnezeu să îmi cunoască integritatea.

⁷ Dacă mi s-a abătut pasul de pe cale și inima mea mi-a urmat ochii și dacă vreo pată s-a lipit de mâinile mele,

⁸ Atunci să seamăn și să mănânce altul; da, să fie deznădăcinați urmașii mei.

⁹ Dacă inima mea a fost înșelată de vreo femeie, sau dacă am pândit la ușa aproapei mele,

¹⁰ Atunci să macine soția mea pentru altul și alții să se aplece peste ea.

¹¹ Căci aceasta este o crimă odioasă; da, este o nelegiuire ce trebuie pedepsită de judecători.

¹² Pentru că este un foc ce mistuie până la nimicire și care ar dezrădăcina tot venitul meu.

¹³ Dacă am disprețuit cauza servitorului meu sau a servitoarei mele, când s-au certat cu mine;

¹⁴ Ce voi face atunci când Dumnezeu se ridică? Și când cercetează, ce îi voi răspunde?

¹⁵ Cel care m-a făcut pe mine în pântece, nu l-a făcut și pe el? Și nu unul ne-a format în pântece?

¹⁶ Dacă am împiedicat pe săraci de la dorința lor, sau am făcut ochii văduvei să se sfârșească;

¹⁷ Sau am mâncat bucata mea singur și cel fără tată nu a mâncat din ea;

¹⁸ (Căci din tinerețea mea el a fost crescut cu mine, precum cu un tată; și am îndrumat-o din pântecele mamei mele);

¹⁹ Dacă am văzut pe cineva pierind din lipsă de haină, sau vreun sărac fără învelitoare,

²⁰ Dacă coapsele lui nu m-au binecuvântat și dacă el nu a fost încălzit cu lâna oilor mele,

²¹ Dacă mi-am ridicat mâna împotriva celui fără tată, când am văzut ajutorul meu în poartă,

²² Să îmi cadă brațul din umărul meu și brațul să îmi fie frânt din os.

²³ Căci nimicirea de la Dumnezeu mi-a fost teroare și din cauza înălțimii lui nu am putut îndura.

²⁴ Dacă am făcut aurul speranța mea, sau am spus aurului pur: Tu ești încrederea mea;

25 Dacă m-am bucurat că bogăția mea era mare și că mâna mea a obținut mult,

26 Dacă am privit soarele când acesta strălucea, sau luna umblând în strălucire,

27 Și inima mea a fost în ascuns ademenită, sau gura mea mi-a sărutat mâna,

28 Și aceasta ar fi nelegiuire *ce trebuie* pedepsită de judecător; fiindcă aş fi negat pe Dumnezeu de sus.

29 Dacă m-am bucurat la nimicirea celui ce m-a urât, sau m-am înălțat când răul l-a găsit,

30 Nici nu am permis ca gura mea să păcătuiască prin a dori un blestem sufletului său.

31 Dacă bărbații cortului meu nu au spus: O, de am fi avut din carnea lui, nu putem fi săturați!

32 Străinul nu a rămas noaptea în stradă, ci am deschis ușile mele călătorului.

33 Dacă am acoperit fărădelegile mele precum Adam, prin ascunderea nelegiuirii mele în sânul meu;

34 M-am temut de o mare mulțime, sau disprețul familiilor m-a îngrozit, încât să tac și să nu ies afară pe ușă?

35 O, de m-ar asculta cineva! Iată, dorința mea este ca cel Atotputernic să îmi răspundă și potrivnicul meu să fi scris o carte.

36 Cu siguranță aş lua-o pe umărul meu și mi-aş lega-o ca pe o coroană.

37 I-aş spune numărul pașilor mei; ca un prinț m-aş apropia de el.

38 Dacă pământul meu strigă împotriva mea, sau dacă brazdele *lui* în același fel se plâng,

39 Dacă i-am mâncat roadele fără bani, sau am

făcut pe proprietarii lui să își piardă viața,

⁴⁰ Să crească ciulini în loc de grâu și neghine în loc de orz. Cuvintele lui Iov s-au terminat.

32

¹ Astfel acești trei bărbați au încetat să îi răspundă lui Iov, pentru că el era drept în proprii ochi.

² Atunci s-a aprins furia lui Elihu, fiul lui Barachel buzitul, din rudenia lui Ram, împotriva lui Iov s-a aprins furia lui, fiindcă el s-a declarat drept pe sine însuși mai degrabă decât pe Dumnezeu.

³ De asemenea furia lui s-a aprins împotriva celor trei prieteni ai lui, pentru că nu au găsit răspuns și totuși l-au condamnat pe Iov.

⁴ Și Elihu a așteptat până ce Iov a vorbit, pentru că ei erau mai bătrâni decât el.

⁵ Când Elihu a văzut că nu mai era răspuns în gura acestor trei bărbați, atunci furia lui s-a aprins.

⁶ Și Elihu, fiul lui Barachel buzitul, a răspuns și a zis: Eu sunt tânăr și voi sunteți foarte bătrâni, de aceea m-am temut și nu am cutezat să vă arăt opinia mea.

⁷ Am spus: Zilele să vorbească și mulțimea de ani să învețe înțelepciune.

⁸ Dar este un duh în om și insufierea celui Atotputernic le dă înțelegere.

⁹ Marii bărbați nu sunt întotdeauna înțelepți, nici cei bătrâni nu înțeleg judecata.

¹⁰ De aceea am spus: Dați-mi ascultare; și voi arăta opinia mea.

¹¹ Iată, am așteptat după cuvintele voastre; am deschis urechea la argumentele voastre, în timp ce ați cercetat ce să spuneți.

¹² Da, v-am dat atenție și, iată, nu a fost niciunul dintre voi care să îl fi convins pe Iov, sau care să fi răspuns cuvintelor sale;

¹³ Ca nu cumva să spuneți: Noi am găsit înțelepciune; Dumnezeu îl trântește, nu omul.

¹⁴ Acum el nu a îndreptat cuvintele sale împotriva mea, nici nu îi voi răspunde cu vorbirile voastre.

¹⁵ Ei au fost uimiți, nu au mai răspuns, au părăsit vorbirea.

¹⁶ Când am așteptat (căci nu vorbeau, ci stăteau liniștiți și nu mai răspundeau);

¹⁷ Am spus: Voi răspunde și partea mea, de asemenea voi arăta opinia mea.

¹⁸ Căci sunt plin de cuvinte, duhul dinăuntrul meu mă constrânge.

¹⁹ Iată, pântecul meu este ca vinul care nu are ieșire; este gata să pleznească precum burdufurile noi.

²⁰ Voi vorbi ca să mă înviorez; îmi voi deschide buzele și voi răspunde.

²¹ Nu mă lăsați, vă rog, să părținesc fața vreunui om, nici nu mă lăsați să dau titluri lingușitoare omului.

²² Căci nu știu să dau titluri lingușitoare; făcând astfel, făcătorul meu m-ar lua curând.

33

¹ Pentru aceasta, Iov, te rog, ascultă vorbirile mele și dă ascultare la toate cuvintele mele.

² Iată acum mi-am deschis gura, limba mea a vorbit în gura mea.

³ Cuvintele mele vor ieși din integritatea inimii mele și buzele mele vor rosti clar cunoaștere.

⁴ Duhul lui Dumnezeu m-a făcut și suflarea celui Atotputernic mi-a dat viață.

⁵ Dacă îmi poți răspunde, rânduiește-ți cuvintele înaintea mea și stai în picioare.

⁶ Iată, eu sunt conform dorinței tale în locul lui Dumnezeu, am fost de asemenea format din lut.

⁷ Iată, teroarea mea nu te va înspăimânta, nici mâna mea nu va fi grea asupra ta.

⁸ Cu siguranță ai vorbit în auzul meu și am auzit vocea cuvintelor tale, spunând:

⁹ Sunt curat, fără nelegiuire, eu sunt nevinovat; nici nu este fărădelege în mine.

¹⁰ Iată, el găsește ocazii împotriva mea, mă socotește drept dușmanul său.

¹¹ Îmi pune picioarele în butuci, însemnează toate cărările mele.

¹² Iată, în aceasta nu ești drept; îți voi răspunde, că Dumnezeu este mai mare decât omul.

¹³ De ce te lupți împotriva lui? Pentru că el nu dă socoteală de niciunul dintre lucrurile lui.

¹⁴ Căci Dumnezeu vorbește o dată, da, de două ori, totuși omul nu ia seama.

¹⁵ Într-un vis, într-o viziune a nopții, când somn adânc cade peste oameni, în dormiri în pat,

¹⁶ Atunci el deschide urechile oamenilor și sigilează instruirea lor.

¹⁷ Ca să întoarcă pe om de la scopul lui și să ascundă mândria de om.

18 El oprește sufletul lui de la groapă și viața lui de la pierirea prin sabie.

19 El este de asemenea pedepsit cu durere pe patul său și mulțimea oaselor sale cu durere puternică,

20 Astfel încât viața lui detestă pâinea și sufletul lui mâncarea aleasă.

21 Carnea sa este mistuită, așa încât nu poate fi văzută; și oasele sale care nu se vedeau îi ies în afară.

22 Da, sufletul lui se apropie de mormânt și viața lui de nimicitori.

23 Dacă ar fi un mesager cu el, un interpret, unul între o mie, să îi arate omului integritatea lui,

24 Atunci el este cu har spre el și spune: Eliberează-l din coborârea spre groapă; am găsit o răscumpărare.

25 Carnea lui va fi mai proaspătă ca a unui copil, se va întoarce la zilele tinereții sale;

26 El se va ruga lui Dumnezeu, iar el îi va arăta favoare, iar el îi va vedea fața cu bucurie; căci el va reda omului dreptatea sa.

27 El privește la oameni și dacă cineva spune: Am păcătuit și am pervertit ceea ce era drept și nu mi-a folosit,

28 El va elibera sufletul lui de la mersul în groapă și viața lui va vedea lumina.

29 Iată, toate acestea le lucrează Dumnezeu adeseori cu omul,

30 Pentru a-i aduce înapoi sufletul de la groapă, să fie iluminat cu lumina celor vii.

31 Ia aminte, Iov, dă-mi ascultare, taci și voi vorbi.

³² Dacă ai ceva de spus, răspunde-mi, vorbește, căci doresc să te declar drept.

³³ Dacă nu, dă-mi ascultare, taci și te voi învăța înțelepciune.

34

¹ Mai departe, Elihu a răspuns și a zis:

² Ascultați cuvintele mele, voi înțelepților; și aplecați urechea spre mine, voi care aveți cunoaștere.

³ Căci urechea încearcă cuvinte, precum gura gustă mâncare.

⁴ Să ne alegem judecată, să cunoaștem între noi ce este bun.

⁵ Fiindcă Iov a spus: Sunt drept și Dumnezeu mi-a luat judecata.

⁶ Să mint eu împotriva dreptului meu? Rana mea este incurabilă, fără nelegiuire.

⁷ Ce bărbat este asemenea lui Iov, care bea batjocură ca apa?

⁸ Care merge și se însoțește cu lucrătorii nelegiurii și umblă cu oameni stricați.

⁹ Căci a spus: Nu folosește la nimic unui bărbat să se desfete cu Dumnezeu.

¹⁰ De aceea dați-mi ascultare, voi oameni ai înțelegerii, departe de Dumnezeu să facă stricăciune; și de cel Atotputernic, să facă nelegiuire.

¹¹ Căci el va întoarce omului după lucrarea sa și va face pe fiecare om să găsească conform căilor sale.

¹² Da, cu siguranță Dumnezeu nu va lucra cu stricăciune, nici cel Atotputernic nu va perverti judecata.

13 Cine i-a dat poruncă asupra pământului? Sau cine a aranjat întreaga lume?

14 Dacă își pune inima asupra omului, dacă adună la el duhul său și suflarea sa,

15 Toată făptura va pieri împreună și omul se va întoarce înapoi la țărână.

16 Dacă ai acum înțelegere, ascultă aceasta, dă ascultare la vocea cuvintelor mele.

17 Va governa cel ce urăște dreptatea? Și vei condamna tu pe cel mai drept?

18 Este potrivit să spui unui împărat: Ești stricat? Și prinților: Sunteți neevlavioși?

19 Cu cât mai puțin celui ce nu părtinește pe prinți, nici nu dă atenție celui bogat mai mult decât celui sărac? Căci toți sunt lucrarea mâinilor sale.

20 Într-o clipă vor muri și poporul va fi tulburat la miezul nopții și va trece și cel tare va fi luat fără mână.

21 Pentru că ochii lui sunt peste căile omului și el vede toate umblările lui.

22 Nu este întuneric, nici umbră a morții, unde lucrătorii nelegiurii să se ascundă.

23 Fiindcă nu va pune peste om mai mult decât ce este drept; ca el să intre la judecată cu Dumnezeu.

24 Va rupe în bucăți viteji fără număr și va așeza pe alții în locul lor.

25 De aceea el le cunoaște faptele și îi răstoarnă în timpul nopții, astfel că sunt nimiciți.

26 Îi lovește ca pe oamenii stricați în văzul celorlalți,

27 Fiindcă s-au întors de la el și au refuzat să ia aminte la oricare dintre căile sale,

28 Astfel că ei fac strigătul săracului să ajungă la el, iar el aude strigătul celui nenorocit.

29 Când dă liniște, cine poate face tulburare? Și când își ascunde fața, cine îl poate privi? Fie că este împotriva unei națiuni, sau doar împotriva unui om;

30 Ca să nu domnească omul fățarnic, ca nu cumva poporul să fie prins în laț.

31 Negreșit este potrivit a spune lui Dumnezeu: Am purtat pedeapsă, nu mă voi poticni;

32 Învăț-mă ce nu văd; dacă am făcut nelegiuire, nu mă voi mai poticni.

33 Este aceasta conform minții tale? El o va răsplăti, fie că refuzi, fie că o alegi; și nu eu; de aceea vorbește ceea ce cunoști.

34 Să îmi spună oamenii cu înțelegere și să îmi dea ascultare un bărbat înțelept.

35 Iov a vorbit fără cunoaștere și cuvintele sale au fost fără înțelepciune.

36 Dorința mea este ca Iov să fie încercat până la capăt din cauza răspunsurilor lui de partea celor stricați.

37 Fiindcă adaugă rebeliune la păcatul său, bate din palme printre noi și își înmulțește cuvintele împotriva lui Dumnezeu.

35

1 Elihu a vorbit în continuare și a spus:

2 Gândești că este drept ce ai spus: Dreptatea mea este mai multă decât a lui Dumnezeu?

3 Pentru că ai spus: Ce avantaj va fi pentru tine? Și: Ce folos voi avea, dacă voi fi curățat de păcatul meu?

4 Îți voi răspunde ție și însoțitorilor tăi cu tine.

⁵ Privește la ceruri și vezi; și privește norii care sunt mai sus decât tine.

⁶ Dacă păcătuiești, ce faci tu împotriva lui? Sau dacă fărădelegile tale s-au înmulțit, ce îi faci lui?

⁷ Dacă ești drept, ce îi dai lui? Sau ce primește el din mâna ta?

⁸ Stricăciunea ta poate răni un om ca tine; și dreptatea ta poate ajuta fiului omului.

⁹ Din cauza mulțimii oprimărilor ei fac pe cel oprimat să strige, ei strigă din cauza brațului celui tare.

¹⁰ Dar nimeni nu spune: Unde este Dumnezeu, făcătorul meu, care dă cântece în noapte;

¹¹ Care ne învață mai mult decât pe fiarele pământului și ne face mai înțelepți decât păsările cerului?

¹² Acolo ei strigă, dar nimeni nu răspunde, din cauza mândriei oamenilor răi.

¹³ Cu siguranță Dumnezeu nu va asculta deșertăciune, nici nu o va privi cel Atotputernic.

¹⁴ Deși spui că nu îl vei vedea, totuși judecată este înaintea lui; de aceea încrede-te în el.

¹⁵ Dar acum, deoarece nu este astfel, el a cercetat în mânia lui; totuși nu o cunoaște până la capăt;

¹⁶ De aceea Iov își deschide gura în zadar și înmulțește cuvinte fără cunoaștere.

36

¹ Elihu de asemenea a continuat și a spus:

² Permite-mi încă puțin și îți voi arăta că mai *am* să vorbesc pentru Dumnezeu.

³ Îmi voi aduce cunoașterea de departe și voi atribui dreptate Făcătorului meu.

⁴ Căci cu adevărat cuvintele mele nu vor fi false, cel desăvârșit în cunoaștere este cu tine.

⁵ Iată, Dumnezeu este puternic și nu disprețuiește pe nimeni, el este puternic în tărie și în înțelepciune.

⁶ El nu păstrează viața celui stricat, ci dă dreptate celor săraci.

⁷ El nu își ia ochii de la cei drekți, ci ei sunt pe tron cu împărați; da, el îi întemeiază pentru totdeauna, iar ei sunt înălțați.

⁸ Și dacă sunt legați în cătușe și sunt ținuți în funii ale nenorocirii,

⁹ Atunci le arată lucrarea lor și fărădelegile lor pe care le-au întrecut.

¹⁰ El de asemenea le deschide urechea la disciplină și le poruncește să se întoarcă de la nelegiuire.

¹¹ Dacă ei ascultă de el și îl servesc, își vor petrece zilele în prosperitate și anii lor în plăceri.

¹² Dar dacă nu ascultă de el, vor pieri prin sabie și vor muri fără cunoaștere.

¹³ Dar fățarnicii în inimă îngrămădesc furie, ei nu strigă când îi leagă.

¹⁴ Ei mor la tinerete și viața lor este printre cei necurați.

¹⁵ El eliberează pe cel sărac în nenorocirea lui și le deschide urechile în oprimare.

¹⁶ Chiar așa te-ar fi mutat dintr-un loc strâmt într-unul larg, unde nu este strâmtorare și ceea ce ar fi pus pe masa ta ar fi plin de grăsime.

¹⁷ Dar ai împlinit judecata celui stricat, judecată și justiție te apucă.

¹⁸ Pentru că este furie, ferește-te ca nu cumva el

să te ia cu lovitura lui, atunci o mare răscumpărare nu te va elibera.

¹⁹ Va prețui el bogățiile tale? Nu, nici aur, nici toate forțele tăriei.

²⁰ Nu dori noaptea, când oamenii sunt stârpiți din locul lor.

²¹ Fii atent, nu privi nelegiuirea, pentru că aceasta ai ales mai degrabă decât nenorocire.

²² Iată, Dumnezeu înalță prin puterea sa, cine învață ca el?

²³ Cine i-a rânduit calea sa? Sau cine poate spune: Tu ai lucrat nelegiuire?

²⁴ Amintește-ți să îi preamărești lucrarea, pe care oamenii o privesc.

²⁵ Fiecare o poate vedea; omul o poate privi de departe.

²⁶ Iată, Dumnezeu este mare și nu îl cunoaștem, nici numărul anilor săi nu poate fi cercetat.

²⁷ Pentru că el micșorează picăturile de apă; ele toarnă ploaie după aburul lor,

²⁸ Pe care norii o picură și o răspândesc abundent peste om.

²⁹ De asemenea poate cineva înțelege răspândirile norilor, sau zgomotul tabernacolului său?

³⁰ Iată, el întinde lumina lui peste acesta și acoperă fundul mării.

³¹ Fiindcă prin ei judecă el pe oameni; el dă mâncare din abundență.

³² Cu nori el acoperă lumina și îi poruncește să nu lumineze prin norul din mijloc.

³³ Tunetul lor arată despre aceasta, vitele de asemenea arată cu privire la abur.

37

¹ La aceasta de asemenea inima mea tremură și sare din locul ei.

² Ascultă cu atenție vuietul vocii sale și sunetul ce iese din gura lui.

³ El îl conduce sub întregul cer și fulgerul lui până la marginile pământului.

⁴ După acesta răcnește o voce, el tună cu vocea maiestății sale; și nu le va opri când se aude vocea sa.

⁵ Dumnezeu tună uimitor cu vocea sa; face lucruri mari pe care nu le înțelegem.

⁶ Pentru că el spune zăpezii: Fii pe pământ; la fel ploii mărunte și ploii mari a tăriei sale.

⁷ El sigilează mâna fiecărui om, ca toți oamenii să cunoască lucrarea lui.

⁸ Atunci fiarele intră în vizuini și rămân în locurile lor.

⁹ Din sud vine vârtejul de vânt, și frigul din nord.

¹⁰ Prin suflarea lui Dumnezeu este dată bruma; și lățimea apelor este strâmtată.

¹¹ De asemenea prin udare el obosește norul gros, el împrăștie norul său luminos;

¹² Și norul este întors de jur împrejur prin sfaturile lui, ca ei să facă orice le poruncește peste fața lumii, pe pământ.

¹³ El face ca acesta să vină, fie pentru disciplinare, fie pentru pământul său, fie pentru milă.

¹⁴ Dă ascultare la aceasta, Iov, stai liniștit și ia aminte la minunatele lucrări ale lui Dumnezeu.

¹⁵ Știi tu când Dumnezeu i-a aranjat și a făcut lumina norului său să strălucească?

¹⁶ Știi tu cumpănirea norilor, minunatele lucrări ale celui care este desăvârșit în cunoaștere?

17 Cum ți se încălzesc hainele când el liniștește pământul prin vântul de sud?

18 Ai întins împreună cu el cerul, care este tare și ca o oglindă turnată?

19 Învăță-ne ce să îi spunem; căci nu ne putem rândui vorbirea din cauza întunericului.

20 I se va spune că eu vorbesc? Dacă un om vorbește, cu siguranță va fi înghițit.

21 Și acum oamenii nu văd lumina strălucitoare din nori, dar vântul trece și îi curăță.

22 Vreme bună vine din nord; cu Dumnezeu este înspăimântătoare maiestate.

23 Dar cât despre cel Atotputernic, nu îl putem afla, el este măreț în putere și în judecată și în abundență a dreptății; el nu va chinui.

24 De aceea oamenii se tem de el, el nu părtinește pe niciunul dintre înțelepții în inimă.

38

1 Atunci DOMNUL i-a răspuns lui Iov din vârtejul de vânt și a zis:

2 Cine este acesta care întunecă sfatul prin cuvinte fără cunoaștere?

3 Încinge-ți acum coapsele ca un bărbat; eu te voi întreba iar tu răspunde-mi.

4 Unde erai tu când așezam temeliele pământului? Spune, dacă ai înțelegere.

5 Cine a pus măsurile acestuia, dacă știi; sau cine a întins frânghia peste el?

6 Pe ce sunt temeliele lui legate; sau cine i-a pus piatra unghiulară a temeliei,

7 Când stelele dimineții cântau împreună și toți fiii lui Dumnezeu strigau de bucurie?

⁸ Sau cine a închis marea cu porți, când a izbucnit, de parcă ar fi ieșit din pântec?

⁹ Când i-am făcut norul veșmânt și întunericul gros fașă pentru ea,

¹⁰ Și am spart pentru ea locul meu hotărât și am pus drugi și porți,

¹¹ Și am spus: Până aici să vii, dar nu mai departe; și aici să fie oprite mândrele tale valuri?

¹² Ai poruncit tu dimineții în zilele tale; și ai făcut răsăritul să își cunoască locul,

¹³ Ca să apuce marginile pământului; și cei stricați să fie scuturați de pe el?

¹⁴ Este întors ca lutul în sigiliu; și ei stau în picioare ca un veșmânt.

¹⁵ Și celor răi lumina le este oprită și brațul înalt va fi frânt.

¹⁶ Ai intrat tu în izvoarele mării? Sau te-ai plimbat în căutarea adâncului?

¹⁷ Ți-au fost porțile morții deschise? Sau ai văzut tu porțile umbrei morții?

¹⁸ Ai priceput tu lățimea pământului? Spune dacă le cunoști pe toate.

¹⁹ Unde este calea pe care locuiește lumina? Și cât despre întuneric, unde este locul lui,

²⁰ Ca să îl duci la hotarul lui și să cunoști cărările spre casa lui?

²¹ Îl cunoști tu, deoarece erai deja născut? Sau deoarece numărul zilelor tale este mare?

²² Ai intrat tu în tezaurele zăpezii? Sau ai văzut tu tezaurele grindinii,

²³ Pe care am păstrat-o pentru timpul tulburării, pentru ziua de bătălie și război?

24 Pe ce cale este lumina împărțită, care împrăștie vântul de est pe pământ?

25 Cine a împărțit o albie pentru torent, sau o cale pentru fulgerul tunetului,

26 Să îl facă să plouă peste pământ, unde nu este nimeni, în pustie, în care nu este om;

27 Să sature pământul pustiit și secătuit și să facă mugurele verdeții să răsară?

28 Are ploaia tată, sau cine a născut picăturile de rouă?

29 Din al cui pântece a venit gheața și chiciura cerului cine a născut-o?

30 Apele sunt ascunse precum cu o piatră și fața adâncului este înghețată.

31 Poți tu lega dulcile influențe ale Pleiadelor, sau poți dezlega legăturile Orionului?

32 Poți scoate Mazarotul la timpul său? Sau poți conduce Arcturus cu fiii săi?

33 Cunoști tu rânduielile cerului, poți așeza domnia lui pe pământ?

34 Îți poți ridica vocea până la nori, ca mulțime de ape să te acopere?

35 Poți trimite fulgere, ca să meargă și să îți spună: Iată-ne?

36 Cine a pus înțelepciune în rărunchi, sau cine a dat înțelegere inimii?

37 Cine poate număra norii în înțelepciune, sau cine poate opri burdufurile cerului,

38 Când țărâna crește spre împietrire și bulgării de pământ se lipesc strâns împreună?

39 Vei vâna prada pentru leu, sau vei sătura pofta leilor tineri,

40 Când se culcă în vizuinile lor și rămân în adăpost pentru a sta la pândă?

41 Cine se îngrijește să dea corbului mâncarea sa? Când puii săi strigă către Dumnezeu ei rătăcesc din lipsă de mâncare.

39

1 Cunoști timpul când nasc caprele sălbatice de stâncă? Sau poți însemna când fată căprioarele?

2 Poți număra lunile împlinite de ele, sau știi timpul când ele nasc?

3 Ele se apleacă, își nasc puii, își leapădă întristările.

4 Puii lor arată bine, cresc cu grâne; pleacă și nu se mai întorc la ele.

5 Cine a trimis liber măgarul sălbatic, sau cine a dezlegat legăturile măgarului sălbatic?

6 Căruia i-am făcut pustia casă și ținutul sterp locuințele lui.

7 El batjocorește mulțimea din cetate și nu ia aminte la strigătul celui ce îl mână.

8 Lanțul munților este pășunea lui și caută fiecare verdeață.

9 Va voi unicornul să te servească, sau să rămână lângă ieslea ta?

10 Poți lega unicornul cu frânghia lui în brazdă, sau va grăpa el văile după tine?

11 Te vei încrede în el, deoarece tăria lui este mare, sau îi vei lăsa munca ta?

12 Îl vei crede, că îți va aduce acasă sămânța și o va aduna în grâнарul tău?

13 Ai dat tu păunului aripile frumoase, sau aripi și pene struțului?

14 Care își lasă ouăle în pământ și le încălzește în țărână,

15 Și uită că piciorul le poate zdrobi, sau că fiara sălbatică le poate sparge.

16 Ea se împietrește împotriva puilor ei, ca și cum nu ar fi ai ei; munca ei este în zadar, fără de teamă;

17 Căci Dumnezeu a lipsit-o de înțelepciune și nu i-a împărțit înțelegere.

18 În timp ce se ridică în înalt, ea batjocorește calul și pe călărețul său.

19 Ai dat tu calului tărie, i-ai îmbrăcat gâtul cu tunet?

20 Îl poți înspăimânta ca pe o lăcustă? Gloria nărilor lui este teribilă.

21 El bate din copite în vale și se bucură în tăria lui; el merge să îi întâlnească pe cei înarmați.

22 Batjocorește frica și nu se înspăimântă; nici nu întoarce spatele dinaintea sabiei.

23 Tolba zăngănește lovindu-se de el, sulița luptoare și scutul.

24 El înghite pământul cu înverșunare și furie; și nu crede că este sunetul trâmbiței.

25 El spune printre trâmbițe: Ha, ha; și miroase bătaia de departe, tunetul căpeteniilor și strigătul luptei.

26 Zboară șoimul prin înțelepciunea ta și își întinde aripile spre sud?

27 Se înalță acvila la porunca ta și își face cuibul în înalt?

28 Ea locuiește și rămâne pe stâncă, pe vârful stâncii și pe întăritură.

29 De acolo ea caută prada și ochii ei privesc departe.

30 Puii ei de asemenea sug sânge; și unde sunt cei uciși, acolo este și ea.

40

¹ Și DOMNUL i-a mai răspuns lui Iov și a zis:

² Îl va instrui pe cel Atotputernic cel ce se ceartă cu el? Cel ce muștră pe Dumnezeu, să îi răspundă.

³ Atunci Iov a răspuns DOMNULUI și a zis:

⁴ Iată, sunt un nemernic; ce să îți răspund? Îmi voi pune mâna la gură.

⁵ O dată am vorbit; dar nu voi mai răspunde; da, de două ori, dar nu voi mai continua.

⁶ Atunci DOMNUL i-a răspuns lui Iov din vârtejul de vânt și a zis:

⁷ Încinge-ți acum coapsele ca un bărbat; eu te voi întreba iar tu răspunde-mi.

⁸ Vei anula și judecata mea? Mă vei condamna ca să poți fi drept?

⁹ Ai tu braț asemenea lui Dumnezeu? Sau poți tuna cu o voce asemenea lui?

¹⁰ Înfrumusețează-te cu maiestate și măreție; și înveșmântează-te cu glorie și frumusețe.

¹¹ Aruncă departe turbarea furiei tale și privește pe fiecare om mândru și doboară-i.

¹² Uită-te la fiecare om mândru și umilește-l; și calcă în picioare pe cei stricați la locul lor.

¹³ Ascunde-i împreună în țărână și înfășoară-le fețele în tăinuire.

¹⁴ Atunci îți voi mărturisi că dreapta ta te poate salva.

¹⁵ Iată acum behemotul, pe care l-am făcut cu tine; el mănâncă iarbă ca un bou.

16 Iată acum, tăria lui este în coapsele lui și forța lui este în buricul pântecelui său.

17 Își mișcă coada asemenea unui cedru; tendoanele coapselor lui sunt înfășurate împreună.

18 Oasele lui sunt ca bucăți tari de aramă; oasele lui sunt asemenea drugilor de fier.

19 El este întâiul căilor lui Dumnezeu; Făcătorul lui îi apropie sabia.

20 Cu siguranță munții îi aduc mâncare, unde toate animalele câmpiei se joacă.

21 Se întinde sub copacii umbroși, la adăpostul trestiei și al mlaștinilor.

22 Copacii umbroși îl acoperă cu umbra lor; sălciile pârâului îl înconjoară.

23 Iată, bea un râu și nu se grăbește; se încrede că poate seca Iordanul în gura sa.

24 El îl ia la ochi; nasul lui străpunge prin capcane.

41

1 Poți trage afară leviatanul cu un cârlig, sau limba lui cu o frânghie ce o lași jos?

2 Poți pune un cârlig în nasul lui, sau să găurești falca lui cu o țepă?

3 Își va înmulți el multe cereri către tine, îți va vorbi blând?

4 Va face el un legământ cu tine? Îl vei lua ca servitor pentru totdeauna?

5 Te vei juca cu el precum cu o pasăre? Sau îl vei lega pentru servitoarele tale?

6 Vor face însoțitorii un banchet din el? Îl vor împărți printre comercianți?

⁷ Îi poți umple pielea cu țepușe de fier? Sau capul lui cu harpoane?

⁸ Așază-ți mâna peste el, amintește-ți bătălia, nu fă mai mult.

⁹ Iată, speranța referitoare la el este zadarnică, nu va fi cineva trântit doar la vederea lui?

¹⁰ Nimeni nu este așa de înverșunat încât să îndrăznească să îl stârnească; cine este atunci în stare să stea în picioare înaintea mea?

¹¹ Cine m-a întâmpinat, ca să îi răsplătesc? Tot de sub întregul cer este al meu.

¹² Nu îi voi ascunde părțile, nici puterea lui, nici frumusețea rânduirii lui.

¹³ Cine poate descoperi fața veșmântului său, sau cine poate veni la el cu frâul său dublu?

¹⁴ Cine poate deschide ușile feței lui? Dinții lui sunt grozavi de jur împrejur.

¹⁵ Solzii îi sunt mândria, închiși împreună asemenea unui sigiliu strâns.

¹⁶ Atât de aproape unul de celălalt, încât aerul nu poate intra printre ei.

¹⁷ Ei sunt alăturați, strâns unul de celălalt, se lipesc împreună, încât nu pot fi separați.

¹⁸ Prin strănuturile lui o lumină strălucește și ochii lui sunt asemenea pleoapelor dimineții.

¹⁹ Din gura lui ies lămpi arzătoare și scânteii de foc sar afară.

²⁰ Din nările lui iese fum, ca dintr-o oală sau căldare ce fierbe.

²¹ Suflarea lui aprinde cărbuni și o flacără iese din gura lui.

²² În gâtul lui rămâne tărie și întristarea se preface în bucurie înaintea lui.

²³ Straturile cărnii sale sunt alipite împreună, ele sunt ferme în ele însele; nu pot fi mișcate.

²⁴ Inima lui este la fel de fermă ca o piatră; da, așa de tare ca o bucată din piatra de jos a morii.

²⁵ Când se ridică, cei puternici se tem, ei se purifică din cauza distrugerii.

²⁶ Sabia celui ce îl lovește nu ține, nici sulița, nici lancea, nici tunica de zale.

²⁷ El consideră fierul ca paiul și arama ca lemnul putred.

²⁸ Săgeata nu îl pune pe fugă; pietrele de praștie sunt prefăcute de el în miriște.

²⁹ Lăncile sunt socotite ca miriște, el râde la scuturarea suliței.

³⁰ Pietre ascuțite sunt sub el; el împrăștie lucruri ascuțite peste mlaștină.

³¹ El face adâncul să fiarbă ca o oală; el face marea asemenea unui vas de unsoare.

³² El face după el să strălucească o cărare; cineva ar gândi că adâncul este cărunt.

³³ Pe pământ nu este nimic asemenea lui, făcut să nu aibă frică.

³⁴ El privește toate lucrurile înalte; este împărat peste toți copiii mândriei.

42

¹ Atunci Iov i-a răspuns DOMNULUI și a zis:

² Știu că poți face totul și că niciun gând nu poate fi ținut de la tine.

³ Cine este cel ce ascunde sfatul fără cunoaștere? De aceea am spus ce nu am înțeles; lucruri prea minunate pentru mine, pe care nu le-am cunoscut.

⁴ Ascultă, te implor și voi vorbi; eu te voi întreba iar tu răspunde-mi.

⁵ Am auzit de tine prin auzul urechii, dar acum ochiul meu te vede.

⁶ De aceea mă detest și mă pocăiesc în țărână și cenușă.

⁷ Și a fost astfel că, după ce DOMNUL i-a vorbit aceste cuvinte lui Iov, DOMNUL i-a spus lui Elifaz temanitul: Furia mea s-a aprins împotriva ta și împotriva celor doi prieteni ai tăi, pentru că nu ați vorbit despre mine ce este drept, precum servitorul meu Iov.

⁸ De aceea acum, luați șapte tauri și șapte berbeci și mergeți la servitorul meu Iov și oferiți pentru voi ofrandă arsă; și servitorul meu Iov se va ruga pentru voi, fiindcă pe el îl voi primi; ca nu cumva să mă port cu voi după nebunia voastră, în aceea că nu ați vorbit despre mine ce este drept, precum servitorul meu Iov.

⁹ Atunci Elifaz temanitul și Bildad șuhitul și Țofar naamatitul au mers și au făcut după cum le-a poruncit DOMNUL, și DOMNUL de asemenea a primit pe Iov.

¹⁰ Și DOMNUL a înlăturat captivitatea lui Iov când s-a rugat pentru prietenii săi; și DOMNUL i-a dat lui Iov de două ori mai mult decât a avut înainte.

¹¹ Atunci au venit acolo la el toți frații lui și toate surorile lui și toți cei ce erau dintre cunoscuții lui mai înainte și au mâncat pâine cu el în casa lui; și l-au deplâns și l-au mângâiat pentru tot răul pe care DOMNUL îl adusese peste el; fiecare de asemenea i-a dat o monedă și fiecare un cercel de aur.

¹² Astfel că DOMNUL a binecuvântat ultima parte a vieții lui Iov, mai mult decât începutul lui,

pentru că a avut paisprezece mii de oi și șase mii de cămile și o mie de perechi de boi de jug și o mie de măgărițe.

¹³ El de asemenea a avut șapte fii și trei fiice.

¹⁴ Și a pus primei, numele Iemima; și celei de a doua, numele Cheția; și celei de a treia, numele Cherenhapuc.

¹⁵ Și în toată țara nu se găseau femei așa frumoase ca fiicele lui Iov; și tatăl lor le-a dat moștenire printre frații lor.

¹⁶ După aceasta Iov a trăit o sută și patruzeci de ani și a văzut pe fiii lui și pe fiii fiilor lui, până la a patra generație.

¹⁷ Astfel a murit Iov, bătrân și plin de zile.

Biblia Traducerea Fidela
The Holy Bible in Romanian, Biblia Traducerea Fidela
translation

Public Domain

Language: Română (Romanian)

Translation by: Alex Crişan

Cuvântul păstrat al lui Dumnezeu în limba română, traducerea Fidela a Bibliei își are sursa în cele două manuscrise tradiționale, cele inspirate de Dumnezeu, Textul Masoretic (vechiul testament) și Textus Receptus (noul testament).

2024-04-30

PDF generated using Haiola and XeLaTeX on 18 Apr 2025 from source files dated 30 Apr 2024

eac30117-415c-5809-bea7-422bf6b959a9